

TimeOut

BARCELONA

Oh my Gyal

SÓNAR
2019

#560

18 - 24
DE JULIOL
2019

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Ara que ja
trionfa
'Internationally',
Bad Gyal ens farà
remenar el cul
al Sónar amb
l'estrena del seu
nou xou

URBAN MUSIC DAYS

24 I 25 DE JULIOL
LA MAQUINISTA

**BEJO
RECYCLED J
STEVE LEAN**

DJ HOSTED BY BRUNCH

BATALLA DE BALL FREESTYLE

JURAT I EXHIBICIONS: RUTH PRIM,
SANDRA EGIDO, SARA MORALES
DJ NIL FRUITÓS

BATALLA DE GALLS

JURAT I EXHIBICIONS: FJ, INVERT, KENSUKE
DJ TISHO
PRESENTAT PER QUEEN MARY

BEATBOX / DANCEHALL / BREAK DANCE

UNEIX-TE AL CHALLENGE #UrbanMusicDays A

www.lamaquinista.com/urbanmusicdays

**La
MAQUINISTA**
★★★★

Sumari

Del 18 al 24 de juliol de 2019

'Mary said what she said' Teatre, pàg. 27

LUCIE JANSCH

'Feminismes' Coses per fer, pàg. 18

'Utoya' Cinema, pàg. 24

Lara Fluxà Art, pàg. 34

MARÍA DÍAS

Reportatges

12. El gran salt

El Sónar és la pista d'enlairament del nou xou de Bad Gyal, qui ja vola a escala internacional. En Borja Duñó l'entrevista.

14. D'estrena

Vuit espectacles molt esperats que ningú ha vist i que es revelaran al Sónar. Prepareu-vos per a un bon grapat d'experiències inèdites!

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 18. Coses per fer
- 24. Cinema
- 27. Teatre i Dansa
- 30. Música i Nit
- 34. Art
- 38. Menjar i Beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per María José Gómez

Plorar, riure, experimentar... Les emocions estan a flor de pell en aquest número. Mon Laferte explica què és la *música cebolla* a Xile (pàg. 31), el coreògraf Alessandro Sciarroni diu per què va sol·licitar els serveis d'una professora de ioga del riure (pàg. 28), Bob Wilson ens recomana "escoltar amb els ulls i veure amb les orelles" (pàg. 24) i Bad Gyal... Millor llegiu vosaltres el consell que dedica als detractors del twerk (pàg. 13).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Triada de què escriuen Tina Vallès,
Maria Cabrera, Sebastià Portell i
Gonzalo Torné a @TimeOutBCN

Plaça Reial

Un relat de Tina Vallès

HI HA UNA cosa extraordinària de veure a Barcelona al pic de l'estiu, quan el cel et cau a sobre com un sostre fals de guix. El senyor Palomar sap que per observar-la no li val cap terrat, que hi ha de ser ben bé al mig per veure-ho bé. Així que s'encamina cap al lloc dels fets arrossegant els peus per una ciutat que es fon sota el sol. Ja a la Rambla, el camí se li complica i no pot fixar-se en res que no siguin els obstacles en forma de vianants que li apareixen a dreta i esquerra i no li permeten traçar una línia recta amb el seu pas. Arriba a la plaça Reial marejat.

Seu a terra, repenjat a la columna d'una arcada, i arrupit, té la intenció de passar desapercebut per ser només uns ulls que miren. Encara no havia estat en aquesta part de la ciutat, la deixava per a l'estiu expressament. No són vols d'ocells el que ha vingut a observar. Hi ha coloms, hi ha cotorres i hi ha fins i tot alguna gavina, però ell no s'hi fixa: "Sortiu del pas, bestiotres, vull veure la gent", els diria.

Una parella amb ulleres desol, càmera i xancletes se'l miren alentint el pas, el senyor Palomar diria que són

russos i que podria seguir-los la pista perquè tenen molts números per oferir-li el que ha vingut a investigar. La dona fa fotografies de la plaça, dels balcons, del cel, i el seu home treu la cartera i busca monedes sense treure els ulls de sobre del nostre home. "Oh, no, no, gràcies", corre a dir-li, i amb la mà els espanta perquè se'n vagin. El rus es guarda la cartera a cuita-corrents i segueix la seva dona.

Ha vingut perquè vol veure com volen les carteres, el senyor Palomar. Ha sentit dir que en aquesta plaça això passa cada dia i vol estudiar-ne els moviments. De moment ha localitzat aquestes dues preses que semblen fàcils, però, i el lladre serà tan fàcil d'identificar? Per a algú avesat a observar com ell, segur que sí.

Un noi se li acostava, s'ajup com ell i li pregunta si es troba malament. Li ha parlat en italià i això l'ha fet sentir bé. El noi vol saber què busca, però Palomar sap que no queda bé dir-ho. Necessita silenci i concentració, li diu. El noi

decideix quedar-se. "Mira aquells russos", li diu amb un to paternal, "i espera". I esperen i esperen i els russos ja deuen haver retratat tota la plaça pam a pam i aquí l'únic que vola són aquests ocells infectes que un vell decideix alimentar amb pa sec.

Al senyor Palomar se li adormen les cames i necessita bellugar-se. El noi se li acomiada i se'n va passejant i fent saltirons.

De cop i volta, dret, el senyor

Palomar s'imagina a ell mateix en posat de roca en aquell racó de la plaça i se sent tan, tan ridícul que quan s'enduu la mà a la butxaca per veure si té canvi per fer una cervesa en una de les terrasses i no troba la cartera fa que sí amb el cap i es diu que s'ho mereix, perquè que volin les carteres és una cosa extraordinària que no es pot veure, només viure-la, i apa, això ja ho té.

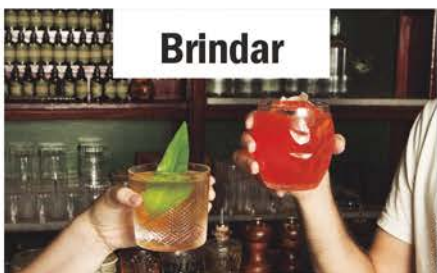
→ La setmana que ve... 'Senyor Palomar' per Gonzalo Torné

Es guarda la cartera a cuita-corrents i segueix la dona

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Brindar

MARIA DIAS

Compartir és beure. Ai, no! Compartir és viure. Perquè ens agrada beure bé i en companyia hem creat la **Time Out Box Còctels 2 x 1**: per 19,95 euros, tens deu targetes de 2 x 1 a les deu millors coteleries de Barcelona.

Remullar-te

Les Piscines Bernat Picornell organitzen la seva ja tradicional celebració de l'estiu. Sota el nom de **Summer Night**, i amb un preu molt popular (de 4 a 7 euros), hi haurà sopar, bany i música. Serà el dv. 19 de 21 a 1 h.

Saltar

EUGÈNIA SENDRA

Un castell inflable gegantí ens proposa tornar a l'alegria de la infància fent salts. **'White Bouncy Castle'** és una instal·lació del coreògraf William Forsythe per al Festival Grec i serà al MNAC fins al dg. 28.

THIS IS HARDCORE

RAZZMATAZZ
BARCELONA

18/19/20 JULIOL 2019

Tickets:
WWW.SALARAZZ
MATAZZ.COM

DIJOUS 18

Room 1 Tears In Rain

CHARLOTTE DE WITTE RØDHAD

FJAAK dj set ADIEL

The Loft AMATO & ADRIANI live (The Hacker & Alessandro Adriani)

GESLOTEN CIRKEL live LENA WILLIKENS

IDENTIFIED PATIENT

Lolita Nyege Nyege Shake Down Session KAMPIRE

OTIM ALPHA live GAN GAH

DIVENDRES 19

Powered by FUEGO SQUAD

Room 1 Fuego PAIGEY CAKEY

STEVE LEAN PLACES + FACES presents PLUS SOUNDS

The Loft Trance Party EVIAN CHRIST EVOL

SKUDERO TOTAL FREEDOM YVES TUMOR dj

Lolita Suave A.G CHICA GANG

Rex Room Broke Kids Takeover HAPPY COLORS KIKS

MS NINA dj set MYGAL X SECRET GUESTS

DISSABTE 20

Room 1 Machine

BEN SIMS b2b DJ BONE

SURGEON live REBEKAH live ALIENATA DJ BRUCE LEE

The Loft BuggedOut! MOUNT KIMBIE dj set

PARANOID LONDON dj set MELLA DEE ECLAIR FIFI

Lolita Discwoman TIJANA T BETA LIBRAE CIEL

RYE
RYE
RYE

FUEGO

SUAVE

TRILL

BUGGEDOUT
XXV

RYE
RYE
RYE

MACHINE

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Luis Almerich

Creatiu digital, 25 anys. @neosoda

Fas filtres d'Instagram. Com funciona això?

Vaig fer la petició per entrar a la veta, perquè només hi ha unes tres mil persones al món que ho fan, i unes cinc a Barcelona. I em van acceptar. Jo per aquella època tenia uns 18.000 seguidors i feia un estil d'art que es deia VaporWave, inspirat en l'art clàssic, que continuo mostrant al feed d'Instagram.

I ara tens més de 150.000 seguidors.

Sí, perquè el que proposa Instagram és que si tu vols gaudir dels filtres d'un creador l'has de seguir. I en el moment en què em segueixen, tothom pot utilitzar els meus filtres. Ho faig per passió, no ho comercialitzo. El primer filtre que vaig fer va ser el Gaysper, i des d'aleshores guanyo uns dos mil seguidors al dia!

Quins temes ho peten més?

Com més simples i més friendly siguin per a l'usuari, més triomfen. Els de tema anime, com

el de Sailor Moon, de Capità Amèrica, que agrada molt, el Kawai, que et posa adhesius a la cara d'estil japonès... I els gatets i els gossets! En comptes de transformar-te en ells, jo el que proposo és que se t'ompli la cara de mascotes.

Un creatiu:
Virgil Abloh, de Louis Vuitton
Un programa:
Spark, per crear realitat augmentada

Entre les teves fans hi ha Rosalía...

És curiós perquè ja l'any 2015 li vaig fer un mural de VaporWave personalitzat que li va agradar molt. Després la van gravar amb un dels meus filtres, el de Kawai. I ara he tret un filtre de la seva última cançó, *Millionària*, amb fragments de la lletra i lluentons com els que li agraden a ella.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Dues àvies assegudes a un banc:

–Ahir vaig encetar el pernil bo.

–Doncs jo vaig comprar dues magdalenes de pastanaga al forn. Una per sopar i una per esmorzar. I estaven ben comestibles.

A Casa Amatller:

–Teniu oli d'autor?
–Com?

–Sí, home, el que va en ampolla de vidre!

Dos homes:

–No he llegit *Cien años de soledad*. Vaig tard, ho sé.

–Cent anys no, però 25 sí.

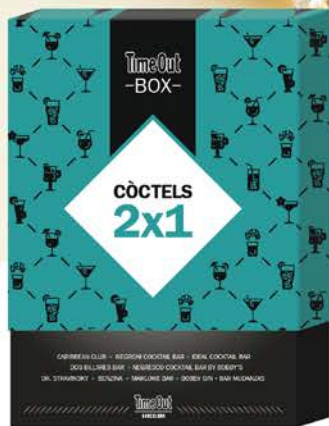
Un grup de gent s'asseu a un bar de la Rambla. El cambrer:

–Hi guys! What are you going to have?

–Quatre tallats, sisplau.

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

2x1 EN CÒCTELS TAN IRRESISTIBLES...

Amb la **Time Out Box Còctels 2x1*** podràs gaudir, amb un acompanyant, de dos còctels a preu d'un en **10** de les millors cocteleries de Barcelona.

* Pagaràs el còctel d'import més elevat

Time Out

Recollida a

 PANGEA
THE TRAVEL STORE

Maria Junyent
Reportatges

FIGHT!

Jan Fleischer
Web en anglès

Vacances al càmping

(i la setmana que ve... Un dia mundial per a cada cosa)

Perfecció estiuenca

Una tenda, potser un fogonet i poc més. Anar de càmping és portar la casa a sobre i plantar-la quan trobes un lloc que t'agrada, sense haver de planificar-ho gaire. També vol dir viure i veure situacions que no experimento sovint a la ciutat, com les abelles, les marietes i les estrelles. Adormir-me mirant les ombres gegants dels insectes ampliat per la llum del fanalet, despertar amb la primera llum del dia i que un porc senglar (història real) intenti robar-me la tenda sense èxit. Un bon càmping, tranquil i bonic –no els càmpings amb animadors *leticiasabaterencs* i discoteques que es van quedar amb els *hits* més casposos del 2001– és el meu ideal de perfecció estiuenca, com les síndries, els Frigopie i les dutxes fredes. Com a últim argument en defensa dels càmpings –d'anar-hi o de fer acampada lliure– parlaré de diners: el càmping és la democratització de les vacances. Gairebé tothom se'ls pot permetre, amb més o menys recursos, artefactes i comoditats, i això només pot ser bo.

Espècies invasores

De nena m'encantava acampar. Semblava una aventura, i podia fer-ho sense que després fessin falta deu sessions de quiropràctica la setmana següent. Com a adulta ho he provat unes quantes vegades, us ho ben asseguro. I sempre ha estat un malson protagonitzat per criatures a les quals he envaït l'espai i que es revengen intentant matar-me amb milers de petites mossegades. Per què dimonis vull rastellar el sòl de roques i formiguers per estirar-me en una tenda sufocant i intentar dormir en la por de la foscor quan tinc la sort de tenir el meu llit? L'últim cop (de la meua vida?) que vaig anar de càmping va ser a Cadaqués, on vaig tenir la mala sort de compartir una tenda minúscula per a dues persones amb dos amics per culpa d'una pluja imprevista. I encara recordo aquell hippy que pensava que tots volíem escoltar la maleïda *Kumbayà* tota la nit amb la seva guitarra. No he descartat el glàmping, però els meus dies de càmping ja han acabat.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Aeroports del futur com a Pequín

Podeu imaginar el volum que ocupen 100 milions de persones? Aquest serà el trànsit anual que podrà abastar el nou aeroport de Pequín situat al suburbi de Daxing que li dona el nom i que obrirà a finals de setembre. La terminal ocupa 700.000 metres quadrats i la seva forma d'estrella de mar permetrà que els trajectes per embarcar no superin els 600 metres. Malgrat que acollirà el doble de passatgers que el Prat, sembla que el projecte pòstum de l'arquitecta Zaha Hadid es quedarà petit aviat si el trànsit de passatgers de la capital xinesa continua creixent al ritme actual. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

...QUE TE'LS BEURÀS AMB LA MIRADA

Descobreix les cocteleries i compra la teva Box per
19,95 €, abans no s'exhaureixin, a timeout.cat/box

TimeOut

Recollida a

SÈRIES

The virtues

L'EQUIP DE FILMIN està *on fire*. Després de les meravelloses *Press*, *Informer* i *Mrs. Wilson* arriba *The virtues*. La nova sèrie dels creadors de *This is England* supura un realisme esgarriós per explicar la història d'un pare divorciat, alcohòlic que per sortir de la misèria busca redempció en el passat. L'anticlímax de l'estiu que hauríeu d'estar veient. I per si hi faltaven dosis de drama, la banda sonora la posa PJ Harvey. La bona ressaca emocional.

■ **Serielizados**
→ Disponible a Filmin

Ben fet

L'actuació de Stephen Graham. N'haviem gaudit a *This is England* fent de *hooligan*, a *Boardwalk Empire* posant-se a la pell d'Al Capone, a *Taboo* fent d'amic pollós de Tom Hardy. I ara, com a protagonista aquí.

No cola

Els anglesos són els reis de les sèries curtes (cosa que agraïm) però a vegades es passen de rosca. Quatre capítols de 45 minuts que et deixen amb ganes de saber-ne més coses. Esperem la segona temporada amb ganes.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Recent

En l'època del gust per la novetat constant, qualsevol cosa supera les qualitats corrents pel mer fet d'haver-se esdevingut fa poc temps, de manera que excedeix (re-) el percentual (100%) o el duplica: recent = dos-cents.

3 RAONS PER LLEGIR...

EL ALGORITMO DEL AMOR

Judith Duportail

→ Contra. 176 pàgines. 17,04 €.

1.

Llepar-se la ferida

El que segueix a una ruptura sentimental als nostres dies és fer-se Tinder i addicte als *match*, però la periodista francesa Judith Duportail converteix el tràngol en una investigació periodística que ens endinsa a les entranyes de l'aplicació i evidencia com de vulnerables som els usuaris convertits en dades.

2.

Com de desitjable ets?

Duportail s'entesta a obtenir el seu número Elo, la nota de 'desitjabilitat' que el sistema atorga a cada usuari en funció de diferents variables. Però Tinder és una entitat opaca –i també ho és el seu director, Sean Rad, amb qui Duportail s'entrevista– i no revela el secret de l'algoritme.

3.

Més enllà de Tinder

A mig camí de l'assaig i el relat en primera persona, àgil i distret, l'interessant del llibre són les reflexions de Duportail arran de converses amb experts –sociòlegs, analistes de dades– i de lectures dels estudis citats. Ens parla de dependència afectiva, del gènere i com ens relacionem, i dels designis de la intel·ligència artificial. ■ Eugènia Sendra

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

TEATRE

'Les coses excepcionals'

Pau Roca interpreta aquest commovedor monòleg de Duncan MacMillan sobre el sentiment de culpa que creix quan sents que no has fet feliços els que estimes i t'estimen.

→ CC Sagrada Família. M: Sagrada Família. Di. 22, 20 h.

JORNADA

Nit catalana dels ratpenats

Collserola participa a la Bat night europea. Podreu conèixer millor aquests petits mamífers –què fan, on viuen, què mengen, com protegir-los– a través de xerrades i una passejada nocturna per observar-los en el seu hàbitat.

→ Parc de Collserola. FGC: Baixador de Vallvidrera. 19 h. Gratis amb inscripció prèvia.

ART

Foto a la fresca

Exacte! Vindria a ser com el cinema

NO T'HO PERDIS

a la fresca però amb projecció de fotos en comptes de pel·lícules. La sessió està dedicada a la foto de viatge i hi participaran els fotògrafs Gary Manrique, Joan Manuel Baliellas i Krzysztof Brudlo, entre altres.

→ Plaça d'Humberto Ribas. M: Virrei Amat. Dj. 18, 22 h.

TEATRE

'Conseqüències'

Espectacle corporal de la companyia Moveo que es planteja conceptes com el pas del temps i la desubicació.

→ CaixaForum. M: Espanya. Dc. 24, 19.30 i 21 h.

CINEMA

'Gravity'

Segueixen les Grades obertes amb la projecció del film d'Alfonso Cuarón en què Sandra Bullock i George Clooney lluiten per sobreviure a l'espai exterior.

→ Canòdrom. M: Fabra i Puig. Dv. 19, 22 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

Time Out

BARCELONA

Foto de portada: SCOTT CHASSEROT
(inspirada en un original d'Andy Warhol)

Plaça Reial, 18. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccininno | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duño | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Oscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Brand Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Àngelo Benetti, Mercè Llubera, Jordina Maestro, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripció | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

pyd

Impremim en paper reciclat i refectem amb materials 100% compostables

El gran salt

Bad Gyal posa de llarg al Sónar un nou xou que demostra per què és una de les artistes amb més projecció internacional

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Scott Chasserot**

ALBA FARELO ACABA de fitxar per Interscope, la discogràfica que té a la seva escuderia artistes com Madonna i Lady Gaga. "I Bad Gyal!" s'afanya a afegir ella mateixa donant a entendre que s'ho pren molt seriosament. Mentre contesta l'entrevista, diu que casa seva sembla un *showroom*, perquè està fent els *outfits* d'ella i les seves ballarines per al nou espectacle que presenta al Sónar. I quan acabi de parlar amb Time Out té reunió amb l'estilista. Bad Gyal i el seu equip no paren, la maquinària treu fum, està tot a punt per a l'enlairament internacional.

Vas començar amb la música fa tres anys. Què sents després d'haver arribat fins aquí?

Em sento bé, però he pres la decisió de fitxar per Interscope perquè veig que puc arribar més lluny. Fins ara he tingut l'oportunitat de viatjar molt, de visitar llocs on no havia estat mai, de veure com funciona el negoci, com són els tours. I m'he adonat que un artista independent, català o espanyol, té poques oportunitats de rebentar internacionalment, de traspassar certs límits. Els equips que et pot proporcionar una discogràfica són el que et fa passar a un altre nivell.

T'ha anat prou bé publicant *mixtapes* pel teu compte.

Si ja m'ha anat així a mi sola durant aquest temps... El 2016 ja estava cantant als Estats Units. El meu projecte m'ha donat molta esperança perquè em passin més coses.

Acabes de treure *Santa Maria*.

És una cançó molt explícita, sexual i molt canalla, molt descarada. Tinc cançons de tot tipus i aquesta treu més aquesta part de mi. Hi canta Busy Signal, que és un cantant de dancehall súper reconegut a Jamaica. Quan tenia 14 o 15 anys, la primera cançó que vaig escoltar conscientment de dancehall era de Busy Signal i avui tinc un tema amb ell, és una cosa d'aquelles que pares i dius 'ole, Alba!'. Recordo perfectament el moment que vaig escoltar *Missing you* [*Come Over (Missing You)*, del 2012] i em vaig enamorar de la cançó.

I el 19 de juliol publiques *Hookah*. S'assembla a *Santa Maria*?

Jo crec que és un tema més Bad Gyal, té bastant la meua marca i els meus fans em reconeixen. Òbviament no sono igual que fa dos anys, però segueixo sent molt jo. Està produït per Supa Dups, un productor jamaicà de primera línia que viu a Miami i treballa per a gent molt guai [Rihanna, Bruno Mars i Becky G, entre altres] i estic molt contenta d'haver-ho aconseguit. Tenir un segell com Interscope és el que t'acaba posant en contacte amb aquests productors de primera fila.

Bad Gyal

Alba Farelo ja va debutar al Sónar, però ara actua en escenari gran i franja de màxima audiència.

→ Sónar de Dia. SonarVillage. Ds. 20, 18 h.

Hi haurà un àlbum?

Encara no hi ha gaire definició. Hi ha molta música, molt material, la idea és treure singles. De moment n'hi ha dos però n'hi haurà més.

Has notat canvi amb la producció dels vídeos? Hi has pogut posar més recursos?

Pensa que estic en el moment més dur del contracte. Tinc una inversió i encara no estic generant res per a Interscope. Per tant, que la gent no espensi que els pressupostos que tinc per als vídeos són meravelles. S'han de pagar moltes coses i jo sempre he posat per davant la meua llibertat, poder prendre les meves decisions. El meu contracte està molt més compensat per la part creativa que per la part econòmica i una discogràfica és com un banc, és un préstec i jo mateixa he hagut de fer també molta inversió amb un xou totalment nou. De moment estic arrencant.

Has hagut d'aprendre a ser una empresària?

Sí, totalment. En l'últim any ja hem fet un equip més gran, però ara se'ns ha afegit un equip llatinoamericà i un equip nord-americà i, vulguis o no, jo també he de dir-los què vull i com ho vull. A més, no sóc de les que delego gaire, la gent em diu que em calmi, però necessito estar-hi a sobre. Estic en tots els processos i he d'intentar no escalfar-me, és molt d'estrès i n'estic aprenent, encara.

Com és el xou que presentes al Sónar?

La idea és remodelar el xou, fer-lo més gran, que transmeti una mica més el que m'agrada quan surto de festa. Estem fent unes coreografies increïbles, la coreògrafa és ballarina de Cardi B. Penso que no n'hi ha gaires així a Espanya, és un xou polit, molt treballat, gran, que impacta, però és molt de festa, molt de carrer, molt natural.

Vas gaire a Jamaica?

Hi he estat tres vegades. És com una injecció, allà descobreixo música constantment. Moltes cançons del 2019, acabades de sortir i que estan sonant a Jamaica ara. És el que vull, que la gent escolti el que és fresc d'allà.

Com vas alimentar la teua afició al dancehall des d'aquí?

Recordo que al Clap posaven una cançó de dancehall a la nit. Però a Barcelona sí que hi havia festes que organitzaven ballarins, a la comunitat de dancehall a Barcelona tenen molt de pes els ballarins i les classes de ball. I jo no era ballarina, però es va convertir en una passió, m'hi vaig enganxar.

Et molesta veure que hi ha gent que critica el *twerk*?

Em sembla una bogeria que avui en dia encara ens escandalitzi això, em sembla surrealista.

Què els diries?

Que follin més, que no siguin tan amargats. ■

"Tenir un tema amb Busy Signal és d'aquelles coses que dius 'ole, Alba!'"

Estrenes!

Vuit espectacles que el Sònar ens porta per primera vegada a Barcelona

Per Borja Duñó

HOLLY HERNDON

Com aprenen els robots?

Holly Herndon, que ja ha estat al Sònar abans, estrena l'espectacle *PROTO*, que també és el títol del seu nou disc, on experimenta amb diverses veus de cantants i un sistema d'aprenentatge d'intel·ligència artificial anomenat Spawn. La compositora i investigadora de Tennessee, sempre interessada en els processos digitals i les seves implicacions en la nostra vida, és també una abanderada de la lluita contra la vigilància tecnològica per part de governs i empreses. Veurem el yin i el yang del futur.

→ Sònar de Dia. SonarHall. Dv. 19, 16.30 h.

DAITO MANABE + KAMITANI LAB

Conillet d'Índies

Podrem arribar a veure la forma dels nostres pensaments? I com transforma les nostres connexions neuronals, la música? Daito Manabe és un artista japonès radical que no dubta a convertir-se en conillet d'Índies i que ha arribat a deixar que la tecnologia controli les reaccions del seu propi cos. Aquesta vegada es posa a les mans del doctor Yukiyasu Kamitani per utilitzar senyals del seu cervell en una estrena mundial que esborra les fronteres entre el xou audiovisual i l'experiment científic.

→ Sònar de Dia. SonarComplex. Dj. 18, 18 h.

Daito Manabe

Cecilio G

BERLINIST

Un videojoc pren vida

El grup barceloní de dream pop Berlinist ha fet la banda sonora del videojoc *Gris*, de Nomada Studio, i ara la portarà al directe en una proposta audiovisual creada per a l'ocasió. Els barcelonins combinaran el seu pop eteri de veus angelicals, instruments acústics i pinzellades electròniques amb les imatges que l'estudi ha preparat especialment per a aquesta posada en escena. Música per a l'aventura d'un personatge que creix emocionalment a mesura que avança el joc.

→ Sònar de Dia. SonarComplex. Dj. 18, 14 h.

CECILIO G

El traper més punk

"Als 15 anys em colava al Razzmatazz, als 16 em vaig colar al Sònar i ara el Sònar em paga per cantar", diu Cecilio G a *Million dollar baby*. Expliquen que va ser ell qui es va inventar el nom de Pxxr Gvng, amb qui formava colla als inicis del grup i de qui més tard es va distanciar, i ara torna feliçment recuperat després d'un desgraciat pas per la presó i de deixar enrere altres problemes vitals. El rei del Bogatell, el més punk dels trapers catalans, presenta nou xou i nou material. Emocions fortes.

→ Sònar de Dia. SonarXS. Ds. 20, 19.30 h.

Sho Madjozi

ARCA

Cabaret especulatiu

El nou xou d'Alejandra Gherzi serà un dels plats forts del Sónar d'enguany. La intensa artista, performer i productora veneçolana estimada per Kanye West, FKA Twigs i Björk anuncia que el seu nou espectacle està inspirat en "el cabaret i la ficció especulativa" i que servirà també per presentar en primícia material del que serà el seu nou àlbum, que arribarà dos anys després del celebrat *Arca* (2017). Aneu-hi amb temps, perquè en tenim moltes ganes i es preveu que sigui complicat entrar-hi!

→ Sónar de Dia. SonarHall. Dj. 18, 20.30 h.

Holly Hemdon

Hauschka

SHO MADJOZI

Campiona de l'afrotrap

Rapera, compositora, actriu, poeta... Maya Wegerif és tota una estrella al seu país, Sud-àfrica, on fins i tot apareix en una telenovel·la d'èxit. Prepareu-vos per descobrir l'acolorit afrotrap que Sho Madjozi porta de la regió de Limpopo i que podeu sentir a *Limpopo Champions League* (2018). És una altra de les artistes que estrena espectacle i que ens donarà a conèixer músiques de països que normalment queden al marge: també n'hi haurà de Tunísia, de Síria, Palestina i d'Uganda, entre d'altres.

→ Sónar de Nit. SonarLab. Dv. 19, 22.45 h.

LIL MOSS & FRIENDS

Amics de l'escena urbana

Si els Damed Squad són els 'bons nois' del trap català, Lil Moss aka Le Petit Brioche –integrant del trio de l'Ametlla del Vallès– ha fet de l'amabilitat i la tranquil·litat un tret diferencial. I és que la música urbana no ha de parlar sempre de drogues, alcohol, diners i violència. A més, ser bona persona propicia que tinguis molts amics i per això a *TITU* (2019) aconsegueix reunir una vintena de *featurings*, el més semblant a un *allstars* de l'urban, per això el xou que estrena al Sónar es diu Lil Moss & Friends.

→ Sónar de Dia. SonarXS. Ds. 20, 18.35 h.

Berlinist

HAUSCHKA

Pianos i boscos

La invenció del piano va revolucionar la música. Aquest instrument pot fer encara música avançada i per això ja fa temps que té presència al Sónar. Ara ens visita l'alemany Volker Bertelmann, especialista en piano preparat, però que a *Different forest* (2019) ha tornat al seu so més pur per parlar-nos de la natura. No usperdeu, tampoc, els pianos de Kelly Moran, de Bruce Brubaker amb Max Cooper i del concert de Christian Marclay a La Capella del MACBA.

→ Sónar de Dia. SonarComplex. Ds. 20, 20.20 h.

Imperdibles!

De les 140 actuacions, marqueu-vos aquestes amb fluorescent

Per Borja Duñó

JLIN

La dansa del futur

Si a la inauguració del Grec el Kronos Quartet decideix tocar la teva música al costat de la de George Gershwin, Jimi Hendrix i Philip Glass, és que ets una compositora rellevant. I això no ha de ser fàcil per a algú que va iniciar la seva carrera amb un ritme tant de carrer com el footwork. Però Jerrylinn Patton ha evolucionat cap a territoris tan personals com els que mostra amb la música per a dansa *Autobiography (Music from Wayne McGregor's autobiography)* (2018).

→ Sónar de Nit. SonarLab. Dv. 19, 1.50 h.

OCTAVIAN

Hibridació melódica

El trap és una música mutant que s'adapta a múltiples geografies i sensibilitats. El cas del d'Octavian Oliver Godji, nascut a França de família angoleesa però criat a Londres, és un exemple d'aquesta hibridació. És trap, però també grime –la variant britànica i electrònica del rap–, i té una dolça musicalitat que prové del soul. Amb una biografia accidentada –el pare va morir quan tenia 3 anys, va passar d'estudiar a una escola privada a dormir al carrer– i un parell de discos, s'ha posat el públic de l'urban a la butxaca.

→ Sónar de Nit. SonarLab. Dv. 19, 0.50 h.

BAD BUNNY

A la cresta de l'onada

Els ritmes llatins no són nous al Sónar, de fet el 2006 Diplo ja va punxar *Gasolina* de Daddy Yankee, i des d'aleshores el reggaeton sempre ha tingut presència al festival. No hi podia faltar, doncs, l'artista que ha tornat a posar el focus dels ritmes caribenys a Puerto Rico. A *X 100PRE* (2018), el seu àlbum de debut amb col·laboracions de Drake i Diplo que l'ha situat a la cresta de l'onada, hi hem de sumar ara el disc d'estiu compartit amb el colombià J Balvin, *Oasis* (2019).

→ Sónar de Nit. SonarClub. Ds. 20, 22.30 h.

SEVDALIZA

Magnetisme mutant

Ja va ser al Sónar 2016 i ara torna amb un espectacle titulat *The great hope design*. La cantant i compositora nascuda a Teheran –i instal·lada als Països Baixos– apunta al futur del pop electrònic mutant amb peces publicades aquest any com *Martyr* i *Darkest hour*, que segurament anticipen un àlbum nou. Atenció al seu magnetisme escènic.

→ Sónar de Dia. SonarDòme. Dj. 18, 18.55 h.

UNDERWORLD

Zero nostàlgia

En una edició del Sónar no hi poden faltar clàssics que ens recorden d'on venim. Aquest any, els Underworld representen aquest lligam amb el passat de la música de ball sense caure en la nostàlgia per *Born slippy*. De fet, no paren: l'any passat van gravar amb Iggy Pop i acaben de culminar un projecte de quatre EPs anomenat *Drift* (2019).

→ Sónar de Nit. SonarClub. Dv. 19, 1 h.

After Ingres, 2011. Pier 24 Photography © Richard Learoyd, cortesia de l'artista y Fraenkel Gallery, San Francisco

Richard Learoyd

El silenci de la cambra obscura

*del 5 de juny al
8 de setembre de 2019*

Evita l'espera,
compra la teva entrada per internet
<https://entradas.fundacionmapfre.org>

Fundación MAPFRE
Casa Garriga Nogués
C/ Diputació, 250. 08007 Barcelona

www.fundacionmapfre.org

PHoto**ESPAÑA** 2019

FM Fundación **MAPFRE**

Coses per fer

Coordina Erica Aspás
timeout.cat/que-fer

50 anys trencant rols

La nova mostra del CCCB repassa el feminisme radical dels anys 70 i els moviments actuals. Per Erica Aspás

MOVIMENTS COM EL #MeToo i #EnsVolemVives, les manifestacions del 8-M, la llei d'igualtat i la legalització del divorci i de l'avortament són fites de dècades de feminisme, però com hem arribat fins aquí? L'exposició *Feminismes!* del CCCB mostra el diàleg, punts en comú i també ruptures dels moviments feministes dels anys 70 i els actuals. La formen les exposicions *L'avantguarda feminista dels anys 70. Obres de la Verbund Collection*, Viena i *Coreografies del gènere*.

Comencem el recorregut històric per la dècada dels 70, punt d'inflexió del moviment feminista amb una generació d'artistes d'arreu que, fartes d'assumir rols i ideals de bellesa i una sexualitat dictada per l'home, es revelen a través de l'art i de mitjans com el vídeo, el cinema, la foto, la *performance* i els *happenings*, aleshores innovadors. L'exposició la formen més de 200 obres de la Verbund Collection, s'hi han incorporat peces de set artistes locals –Pilar Aymerich,

DE QUÈ VA...

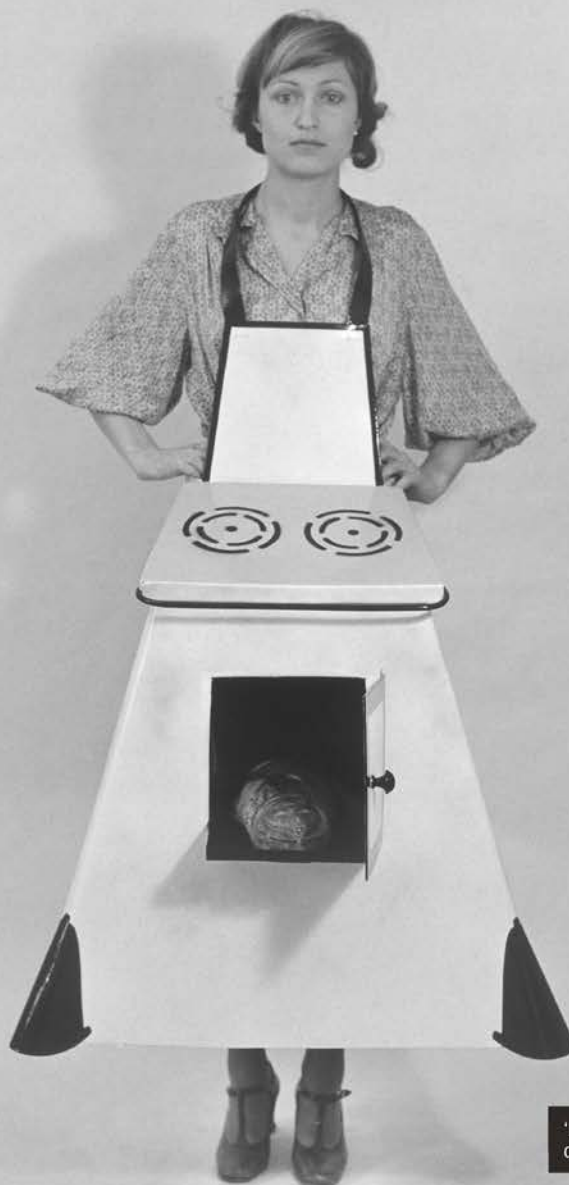
Exposició sobre l'art com a eina del feminisme.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Persaber d'on venim i cap a on anem. I pel programa d'activitats!

→ CCCB. M: Universitat. Del 19 de juliol a l'1 de desembre. De dt. a dg., d'11 a 20 h. 6 €.

exemple, se'n riu doblement en aquesta foto – i reclosa – molts homes prohibien a les dones treballar fora de casa-. També parla de la bellesa femenina sense defectes –les artistes mostren tabús com cossos malalts o vells-; i del desconeixement de la sexualitat femenina, tot contrarestant la visió fal·locèntrica i

'In Küchenschürze', de Birgit Jürgenssen

Mari Chordà, Àngels Ribé... – i s'estructura en cinc seccions que coincideixen amb algunes de les idees del patriarcat que van combatre amb ironia i talent. Una d'elles és el paper de la dona només com a mare, esposa i mestressa de casa –Birgit Jürgenssen, per

protestant per la violència sexual contra les dones. Per últim, juguen amb els rols femenins per denunciar la projecció de la identitat única per a la dona.

Prop de 50 anys després, els moviments feministes han ampliat el relat i l'acció. Això mostra *Coreografies del gènere*, que dona veu a artistes que no estaven presents a l'escena dels 70 i que ens parlen de la visibilització de persones fora de la norma, d'altres lluites contra desigualtats i de com l'alliberament sexual de la dona ha evolucionat cap a una

diversitat que va més enllà d'allò femení o masculí. També hi haurà espai per aprofundir en conceptes com l'ecofeminisme. ■

NO T'HO PERDIS

El descompte de l'estiu!

LES REBAIXES HAN arribat a més llocs que a les botigues de Barcelona. Preneu-ne nota perquè aquesta notícia és una bomba. Millor, un caramolet. Per ser residents a Barcelona, fins al 15 de setembre, teniu un descompte del 50% en les entrades per visitar 27 edificis modernistes de la ciutat. És la vuitena edició d'aquesta campanya, que llancen l'Ajuntament i la Ruta del Modernisme, que enguany compta amb nous edificis i dues rutes més dedicades a Lluís Domènech i Montaner: la *Ruta burgesa* –on veureu les obres burgeses que l'arquitecte va

Casa Vicens

aixecar a l'Eixample Dret, com la Casa Lamadrid, la Farmàcia Duran i Espanya i la Casa Lleó i Morera –i la *Barcelona somiada* –una passejada pels carrers que s'haurien vist afectats per la Barcelona que Domènech i Montaner va dissenyar el 1905 i que l'equipararia a ciutats

europeses com París i Viena, que també vivien moments de canvi.

Per gaudir de la promoció us heu de subscriure a la web d'Estiueja al teu Modernisme i escollir l'edifici que voleu visitar. Teniu el Palau Macaya, la Casa Batlló, la Colònia Güell, la Torre Bellesguard... ■ E.A.

Casa Ramona

DE QUÈ VA...
Entrades a meitat de preu a 27 edificis modernistes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Us calen més motius?

→ Fins al 15 de setembre. barcelona.cat/rutamodernisme

FOTOS: MARIA DIAS

4-25 JULIOL

CONCERTS D'ESTIU

GERARD QUINTANA
18 JULIOL

JARDINS RECINTE MODERNISTA

CLARA PEYA
25 JULIOL

Recinte Modernista

concerts.santpaubarcelona.org

COL·LABOREN:

Damm Fundació

LA VANGUARDIA

betevé

TMB

Transportes Metropolitanos de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

'L'home del metro'

El recordeu? El metro ja no és el mateix sense la seva imponent veu i el seu posat de cavaller.

El cicle Doc's Noctàmbuls programa el documental que Joan Vall li va dedicar.

→ Jardins de Laribal. M: Poble-sec. Dv. 19, 20.30 h. Gratis.

DANSA

'Hipstory'

El festival Tangent passa pel mercat de Sant Antoni amb aquest espectacle dels Brodas Bros on repassen la història del hip-hop en la dansa i en la música.

→ Pati de Tamarit. M: Sant Antoni. Dv. 19, 19 h. Gratis.

MÚSICA

Christian Marclay

Interpretació d'*Investigations*, on Marclay reflecteix el seu interès per la foto i l'ús renovador dels instruments.

→ Capella MACBA. M: Universitat. Dv. 19, 21 h. 10 €.

Dissabte

INTERVENCIÓ

Dazwischen

Lucrecia Dalt proposa aquesta investigació sonora, arquitectònica i estètica del pavelló dins del cicle SónarMies.

→ Pavelló Mies Van der Rohe. M: Espanya. De dj. 18 a ds. 20, 22.30 h. 5 €. Gratis amb l'abonament del Sónar.

FESTA MAJOR

Poble-sec

Viviu la festa al concert de La Tropical, ballant amb la companyia de Sol Picó, a la graellada popular del Koska Taverna i amb els Diablos infantils.

→ Poble-sec. Ds. 20, a partir de les 10 h. Gratis.

Messi10 Challenge

Com a prèvia al *Messi10 by Cirque du Soleil*, ja podeu sentir-vos una mica com el geni argentí amb aquestes proves d'habilitat i amb premis molt sucosos!

→ Miniestadi. M: Collblanc. Fins al 15 d'agost, de 10 a 14.30 h. 62 €; inclou el Tour Camp Nou.

Diumenge

Dogmingo

Celebreu el Dia Mundial del Gos anant al MEAM amb el vostre quisso i col·laboreu amb la protectora de Mataró.

→ MEAM. M: Jaume I. Dg. 21, d'11 a 19 h.

CINEMA

'Sopar a 4 mans'

El Bachcelona projecta aquesta obra de teatre sobre una trobada imaginària entre Bach i Händel.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dg. 21, 16.30 h. 4 €.

CIRC

'In itinere'

La companyia Teatro d'Argenio porta aquesta peça sobre els somnis i els viatges.

→ Seu del districte de Nou Barris. M: Lluçmajor. Dg. 21, 19 h. Gratis.

PREN-NE NOTA

Modernisme amb ritme!

Els divendres d'estiu teniu una cita musical a la terrassa de la Casa de les Punxes, us ho expliquem

SI HI HA alguna cosa que ens agradi fer els vespres d'estiu és prendre una cervesa ben fresca en una terrassa especial, amb bona vista i, si pot ser, amb bona música. Si aquesta terrassa és la de la Casa de les Punxes, ubicada en un dels edificis modernistes més emblemàtics de Barcelona, amb molta història i simbologia, i també una de les més desconegudes, amb més de 600 metres quadrats on gaudir de la fresca, la proposta se'ns fa d'allò més seductora. I si a més hi sumem un cicle de música en viu, Nits amb Ritme, amb el jazz, el swing, la bossa nova i el soul com a protagonistes, el pla es torna absolutament irresistible.

Cada divendres a les 20 h la música en directe s'instal·la entre les punxes del terrat que donen nom a aquesta casa i sona a l'aire lliure sota el cel de la

ciutat. Al llarg de l'estiu se succeiran el jazz manouche de Scaramouche (19 de juliol), el rhythm & blues d'Atenea Carter (26 de juliol), el swing i els ritmes cubans de Yadira Ferrer (2 d'agost), el jazz folk de Monica Mussungu Duo (9 d'agost), el dixieland de Casi el Mejor Trío de Tu Vida (16 d'agost), el jazz soul de Tina & Joe (23 d'agost) i la 'rumbeta percussió' de Canela en Drama (30 d'agost). Teniu on triar!

No perdeu l'oportunitat de ballar tots aquests ritmes en aquest marc insòlit mentre preneu una cervesa ben fresca o una altra consumició, inclosa en el preu. Una cita molt especial per descobrir el modernisme al ritme de la millor música, no us la perdeu! ■

→ Nits amb Ritme. Els divendres de juliol i agost. Diagonal, 420. M. Verdaguer. Preu: 18,75 € per a residents a Catalunya; resta, 25 €. casadelespunxes.com

Amb visita inclosa

CONSIDERADA UN REFERENT

del modernisme català, la Casa Terrades, més coneguda com a Casa de les Punxes, va ser dissenyada per Josep Puig i Cadafalch l'any 1905. L'arquitecte, apassionat per l'art gòtic i la història, va impregnar-se de l'estil medieval català a l'hora de projectar aquest edifici. Per tal de convidar-vos a descobrir-lo, Nits amb Ritme inclou una visita lliure a l'exposició, ubicada a la planta principal, que es pot fer de 19 a 20 h. Tota una oportunitat per impregnar-se del seu simbolisme abans de pujar a ballar entre les punxes del terrat!

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Més plans timeout.cat/cap-setmana-nens

Estiu als museus

HEU BADAT I ja no trobeu cap casal d'estiu amb places lliures? Els museus us poden resoldre l'entrebanc amb activitats creatives i lúdiques que també transmetran coneixements als petits i petites.

Exploradors del temps és com es diu el casal d'estiu del Museu d'Història de Catalunya. Encara teniu disponibles les setmanes del 22 al 26 de juliol i del 2 al 6 de setembre. Està pensat per a nens i nenes de 6 a 12 anys –que es dividiran en dos grups per edat, de 6 a 9 anys i de 10 a 12– i proposa explorar una època històrica diferent cada dia: dilluns, prehistòria; dimarts, antiguitat; dimecres, època medieval; dijous, època moderna, i divendres, obrers i burgesos del segle XIX. Quan hi matriculeu la canalla us donaran més especificacions, com el material que han de portar i com funciona l'esmorzar i el dinar.

DE QUÈ VA...
Casals i activitats d'estiu als museus.

PER QUÈ HI HAN D'ANAR...
Per omplir les vacances de coses noves!

→ Museu d'Història de Catalunya.

M: Barceloneta. De 9 a 15 h. 80 € per setmana.

→ Museu Egipci.

M: Passeig de Gràcia. De 9 a 17 h. 190 €.

→ Museu de la Xocolata.
M: Arc de Triomf.

Teniu més història al casal del Museu Egipci al setembre, també la setmana del 2 al 6, per acabar les vacances com un aventurer. Allà parlaran de la construcció de les piràmides, dels papirs, de la momificació, el calendari i altres fites que els egipcis van aconseguir a través de la ciència i que van ser tan importants per al desenvolupament de les societats.

El casal d'estiu del Museu de la Xocolata acaba el 19, però no passa res, perquè les activitats infantils no fan vacances. Per exemple, el dissabte 27 de juliol hi ha un taller d'experimentació amb xocolata per a nenes de 0 a 3 anys i tot l'agost hi trobareu plans per empastifar-vos –i llepar-vos els dits– en família, com fer piruletes, pintar amb xocolata o fer postres refrescants. ■ E. Aspas

Del 12 de juliol al 7 de setembre

L'ànima romàntica de MÓN SANT BENET

UNA EXPERIÈNCIA MUSICAL AL MONESTIR A LES NITS D'ESTIU

El monestir s'omplirà de llum i misteri, de projeccions de clars de lluna i d'imatges artístiques i cites poètiques, en un muntatge suggestiu, que ens transportarà a l'ànima romàntica del monestir, acompanyats d'un trio de corda.

Gaudiu al màxim de Món Sant Benet i quedeu-vos a sopar al Restaurant Mòn i/o a dormir a l'HOTEL MÓN ****S

Fundació
Catalunya
La Pedrera

MÉS INFORMACIÓ I RESERVES: www.monstbenet.cat

Un estiu de moda!

La Roca Village i el festival White Summer s'han unit per crear My Summer Story, que, al llarg de juliol i agost, fusiona moda i nous talents amb música i gastronomia

ELS FESTIVALS S'HAN convertit en un punt de referència imprescindible de l'estiu i cada any amplien la seva oferta i esdevenen més irresistibles. Si abans només giraven al voltant de la música, avui dia van molt més enllà i són punts de trobada multidisciplinaris i experimentals, on la moda té un paper cada cop més important. En aquest sentit, el festival White Summer també ha fet un pas endavant i, en aquesta vuitena edició, ha incorporat La Roca Village com a nou espai, que, sota el nom de My Summer Story, proposa una experiència única. Us expliquem per què no hi podeu faltar!

Firmes emergents

50 noves marques s'hi instal·len al llarg de l'estiu al Village amb les seves col·leccions. Totes elles comparteixen valors, ja que aposten per l'artesania, la sostenibilitat i la producció ètica i de proximitat. I us enamoraran amb les seves peces. Hi trobareu, per exemple, les originals espadnyes d'Alohas Sandals i de Pölka Shoes i les sabatilles tot terreny de Tropicfeel. No hi falta la moda de bany femenina de Bohodot i Robin

Collection i masculina de Marino Barcelona, i els dissenys ideals per fer ioga de Hale. Si sou més de complements, no us podreu resistir a provar les modernes ulleres de Project Lobster i la bijuteria que trobareu en marques com Aina Barcelona. I sempre us ho podreu endur tot a les motxilles més *top* d'Hemper.

I si busqueu moda per a nens, us encantaran els dissenys de Minicotoni i Micu Micu i hi trobareu, a més, els divertits sacs de dormir de Baby Bites, en forma de tauró.

Amb bon gust!

Si us entra la gana, no patiu, perquè podreu degustar delícies com els gelats de Pierre Marcolini, que faran de les vostres compres un moment dolç i ben fresc. Si voleu un bon àpat, podreu passar-vos per M2 Gluten Free i tastar amanides gourmet, per Les Muns, amb empanades de tota mena, i per la Pulponeta, on trobareu un munt de tapes i on cal tastar el pop. A més, podreu assaborir còctels deliciosos a Coco Wilson i, els vespres de dimarts a divendres, ballar al ritme de la música en directe!

DE QUÈ VA...

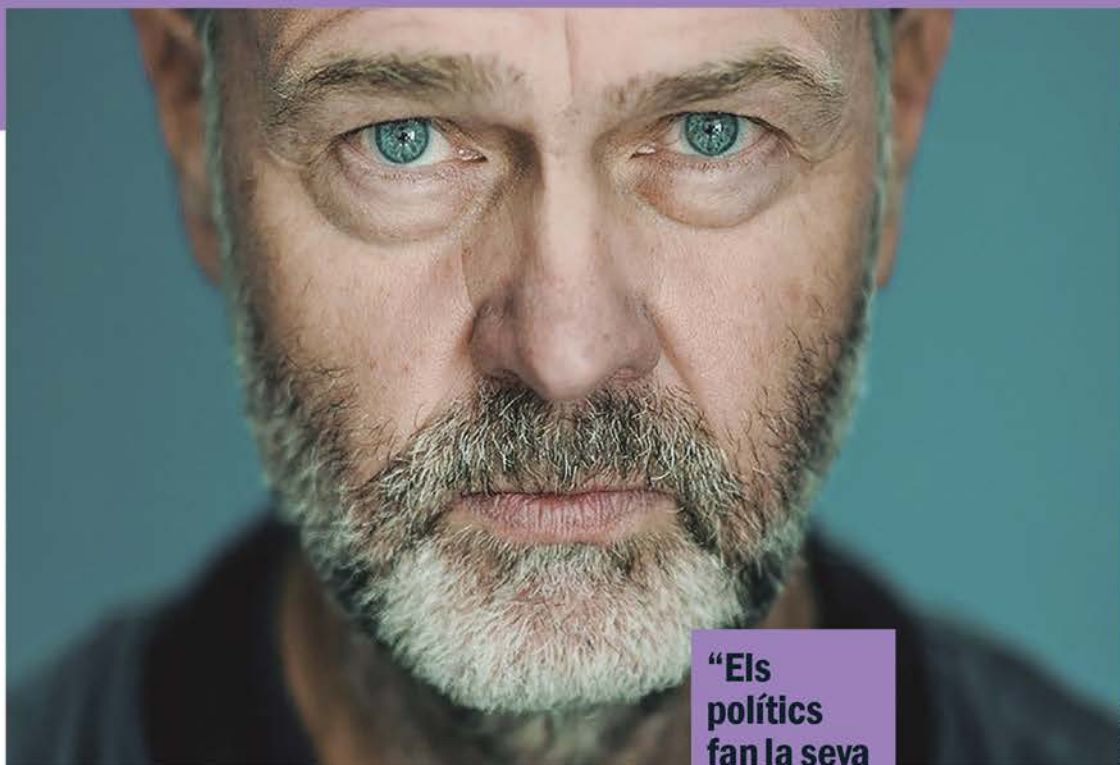
La Roca Village es transforma en un escenari del festival White Summer, amb joves talents, gastronomia, música i oci.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè a més de trobar les últimes tendències en moda us ho passareu d'allò més bé!

→ La Roca Village.
Fins al 31 d'agost.
larocavillage.com

Cinema

ERIK BURRAS

PARLEM AMB...

Erik Poppe

L'ESTIU DEL 2011, un terrorista d'extrema dreta va irrompre a trets a l'illa d'Utoya, a Noruega, al campament de les joventuts del Partit Laborista. Durant 72 minuts, va estar disparant a matar. Erik Poppe recrea aquest temps infernal a *Utoya, 22 de julio* en un pla seqüència que provoca molta angixa.

La pel·lícula es presenta des de la perspectiva d'una de les víctimes.

Hem vist moltes pel·lícules sobre massacres i atacs terroristes, i sempre se centren en la

perspectiva de l'assassí, com si l'únic objectiu fos dibuixar el perfil del psicòpata narcisista. Jo volia parlar d'una altra cosa, de l'experiència de ser allà, sentint les bales xiulant-te per sobre el cap. Volia adoptar el punt de vista de la víctima, de manera íntegra.

Per què justament ara?

Per dues raons. La primera és que no volia fer aquesta pel·lícula sense el consentiment i, sobretot, la col·laboració dels testimonis directes, dels supervivents de la matança. Fins que ells no han estat preparats i han sentit que era important que això s'expliqués, jo m'he esperat. La segona raó és l'auge de l'extrema dreta i del discurs de l'odi. Els polítics fan la seva propaganda ferotge, i això té conseqüències, perquè hi ha gent que els creu i decideix portar les paraules a l'acció.

Quins són els límits ètics de posar-te en la pell d'una víctima a través de la ficció?

"Els polítics fan la seva propaganda ferotge i la gent els creu"

És delicat relatar una història així. Vaig entrevistar més de 40 supervivents, que em van explicar coses horroroses que van tenir lloc durant l'atac. Jo no n'he volgut mostrar gairebé cap. És a dir, he deixat la violència gràfica en el fora de camp. L'escoltem però no la veiem. Tanmateix, un article del *New York Times* deia que és la primera pel·lícula des de fa dècades que ens pot tornar

a sensibilitzar amb la violència. Això per a mi és un èxit. Estem anestesiats d'imatges morboses i macabres. Ja no ens commouen. I jo precisament volia aconseguir un efecte contrari.

Utoya, 22 de julio està narrada en un pla seqüència que dura exactament els mateixos minuts que va durar l'atac.

Per entendre la víctima calia expressar també la seva percepció del temps i l'espai. L'espectador es veu obligat a seguir amb ella. Abandonar-la no és una opció. ■ Josep Lambies

Utoya, 22 de julio

DE QUÈ VA...

La massacre de l'illa d'Utoya narrada com una pel·lícula de terror.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És l'estrena de la temporada que més por ens farà.

→ Dir. Erik Poppe
(Noruega, 2018).
78 min.

LLUNY DE SER una crònica de la massacre que un terrorista d'extrema dreta va provocar en un campament juvenil noruec el juliol del 2011, aquest nou llargmetratge d'Erik Poppe proposa una història de ficció basada en aquells fets reals. Veiem una adolescent a la recerca de la seva germana un cop començat el tiroteig. I el seu recorregut ens és mostrat en un pla-seqüència en temps real que deixa agosaradament fora de camp tant l'assassí com la major part de les víctimes. El resultat és més un esgarriós film de terror que no pas un exercici naturalista o una reflexió política, però no deixa de proposar una metàfora devastadora respecte al gènere. Ara ja no és cap psicòpata de fireta el que persegueix la nostra *final girl*. Ara la cosa va de debò. ■ Carlos Losilla

Entendiendo a Ingmar...

DE QUÈ VA...

Un homenatge al director de *Crits i murmuris* i *Persona*.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

S'hi demostra que va obrir les portes de la modernitat cinematogràfica.

→ Dir. Margarethe von Trotta (Alemanya, 2018). 109 min.

JUST UN ANY després del centenari del seu naixement, homenatge de nou Ingmar Bergman de la mà de Margarethe von Trotta, que ressegueix els seus passos per París, Suècia i Alemanya amb la participació de familiars, col·laboradors, admiradors i fins i tot algun escèptic en una aproximació íntima que sospesa la importància del seu llegat. Olivier Assayas hi recorda fins a quin punt va obrir les portes a la modernitat gràcies a, entre d'altres coses, com va canviar el paper de les dones a la pantalla. I el documental de fet fa palès que potser cap altre cineasta ha despertat l'admiració conscient i compartida de tantes dones, des de les seves actrius habituals passant per directores com la mateixa Von Trotta fins a crítiques de cinema com la que això firma. ■ Eulàlia Iglesias

Viu el cinema AL TEU AIRE

28/6 - 2/08

www.salamontjuic.org
#viuelcinemaalteuaire

El rey león

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Nova versió digital d'*El rey león* sense la màgia de l'original.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè l'essència de la història sobreviu.

→ Dir. Jon Favreau (EUA, 2019). 118 min.

ALGUNA COSA NO funciona en aquest *remake* desafortunadament poc màgic de l'imaginari d'*El rey león*, una pel·lícula hiperrealista i digitalment creada fins a l'últim bigoti de la barbeta de Simba. Us molestarà suaument o us provocarà calfreds. Per descomptat, encara té l'essència d'*El rey león*, una peça robusta derivada d'un *Hamlet* convertit en teatre musical, aquí servida amb un 100% més de Beyoncé, cosa que mai és dolenta. Les pel·lícules d'animació de Disney sempre han estat invitacions a somiar amb més força que la natura; fins i tot quan aneu a un dels seus parcs temàtics us sotmetreu al fingiment.

Aquesta nova versió és una invasió del món real i els seus personatges són com trofeus de peluix penjats a la paret. Són realistes, sí, però d'alguna manera no tenen vida. La sinceritat d'*El rey león* –molt ben expressada en el poderós himne *Can you feel the love tonight*, cantat per Beyoncé i Donald Glover– ha envellit millor que cap altra de les ensucrades pel·lis de Disney, i compta amb el subratllat brillant de la música de Hans Zimmer. Però aquesta raresa digital que impregna tota la pel·li aviat ho emmascara tot. Sempre amb esforç i desesperació per impressionar, *El rey león* pot servir com a substitut virtual d'una vista al zoo, però esperem que mai no substitueixi la versió original, el seu avantpassat del 1994, que era un passaport cap a un indret, de lluny, més sublim.

■ Joshua Rothkopf

Génesis

DE QUÈ VA...

Adolescents que experimenten amb l'amor, el desig i la sensació de llibertat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la manera com es filmen els gestos.

→ Dir. Philippe Lesage (Canadà, 2018). 130 min.

TOTA HISTÒRIA D'AMOR juvenil porta implícita una detonació d'efecte retardat amb la forma de la ruptura o del rebuig. És aquest moment de tristesa oceànica el que interessa a Philippe Lesage, que a *Génesis* mostra la iniciació en el desencant de dos germanastres, en Guillaume i la Charlotte, que segueixen trajectòries diferents però amb ecos reveladors. El cineasta comunica la seva desorientació amb les paraules justes i gestos que no carreguen les tintes ni tan sols en els instants més terribles. I com si es tractés d'un relat curt inclòs després d'una novel·la, afegeix un tendre epíleg en un campament d'estiu, narrativament independent però emocionalment afí, on recupera el protagonista d'una pel·lícula anterior, *Els dimonis*. ■ Gerard Casau

Ojos negros

DE QUÈ VA...

Dues nenes durant un estiu en un poble de l'Aragó.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

La seva senzillesa amaga emocions molt profundes.

→ Dir. Ivet Castelo i Marta Lallana (Espanya, 2019). 65 min.

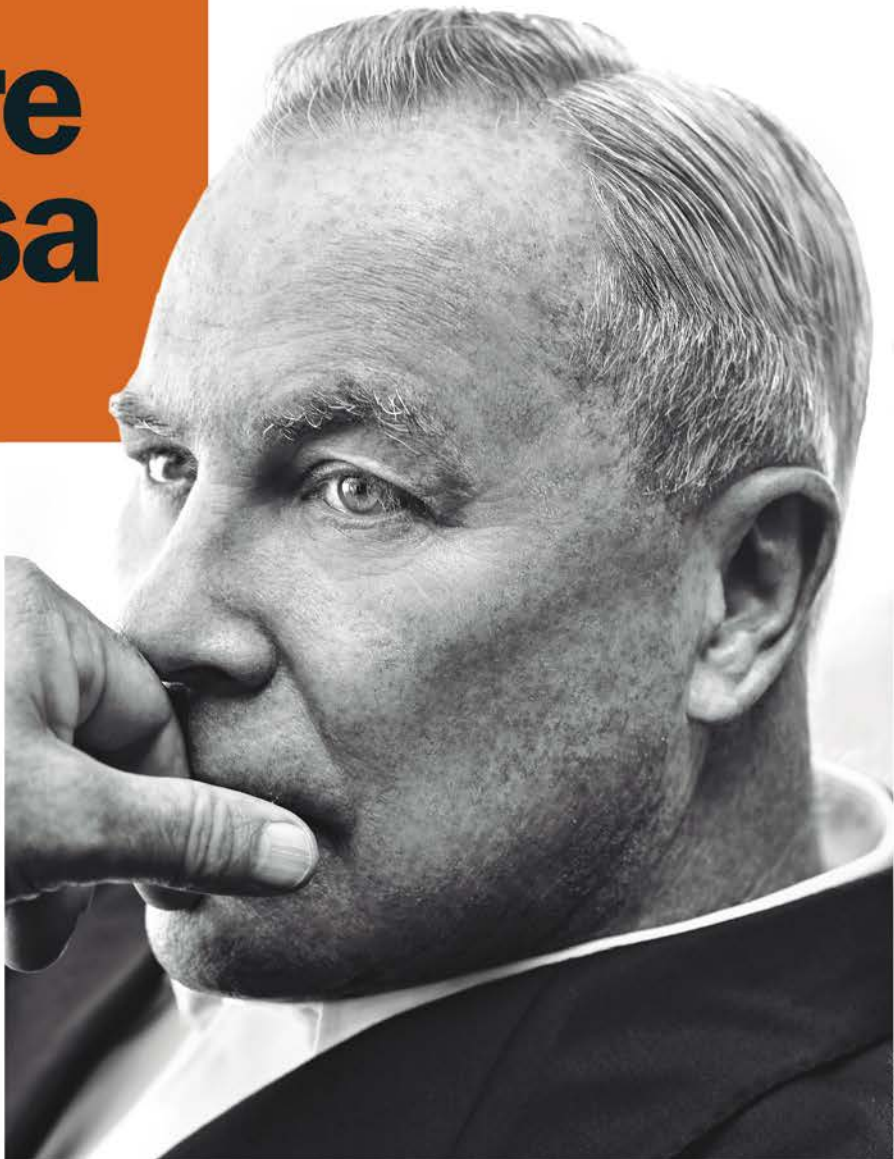
IGUAL QUE LA tot just estrenada *La vida sense la Sara Amat*, *Ojos negros* ens parla d'un estiu als pobles d'interior, de paisatge sec, població envellida i amics de temporada. La Paula se'n va de visita a casa de la seva àvia malalta a l'Aragó. Allà coneix l'Alicia, una altra nena de la qual es farà amiga. Ivet Castelo i Marta Lallana, exalumnes de la Universitat Pompeu Fabra, realitzen aquesta pel·lícula feta a partir d'emocions profundes presentades, sovint, de manera tènue. De fet, hi ha poques coses més subtils en el cinema que el fora de camp, evocat a *Ojos negros* a partir del tractament del so: el de la conversa d'una parella que discuteix mentre la filla escolta d'amagat, o el dels sorolls d'una dona gran, que ressonen des d'una altra habitació. ■ Violeta Kovacsics

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Amor a primera vista

El director nord-americà Bob Wilson ens explica la seva relació amb Isabelle Huppert.
Per Andreu Gomila

YORCOS KAPLANDIS

“ME’N VAIG ENAMORAR el primer cop que la vaig veure”. El director nord-americà Bob Wilson fa 30 anys que treballa amb Isabelle Huppert, però encara recorda quan la va conèixer, a principis dels anys 70, quan ell es dedicava a fer coses boges com el *KA MOUNTAIN*, un muntatge de set dies i set nits a l’antiga Pèrsia. Ella era per allà amb un grup de teatre amateur francès. Gairebé cinc dècades més tard, tots dos presenten al Grec la seva tercera col·laboració, *Mary said what she said*, una peça curta, tenint en compte el metratge de les peces de Wilson, on ella, com vam poder veure al Théâtre de la Ville de París fa unes setmanes, ens agafa pel coll des del minut 1 i no ens deixa anar fins que acaba.

Wilson segueix: “Primer, als anys 90, vam fer l’*Orlando* de Virginia Woolf, amb una

adaptació de Darryl Pinckney –el mateix que ha reinventat els últims dies de Maria Stuart–. I després, el *Quartet* de Heiner Müller. Tots dos van tenir un gran èxit i volíem treballar junts de nou amb una peça nova. Com que sabia que ella havia interpretat el paper de Maria Stuart quan començava, vaig pensar que voldria fer el mateix paper, però de manera diferent. Ho

va acceptar”. Un personatge, el de la reina escocesa, que, segons el director, “és un prisma de moltes persones”.

Què és el que més li agrada d’Huppert?, li preguntem. La resposta no és senzilla: “Isabelle sap pensar de manera abstracta, cosa que molts actors no saben fer. La majoria dels actors pensen de manera naturalista, psicològica. I ella això no ho necessita per res”. Una gran actriu que aquí es planta damunt l’escenari per parlar-nos de la vida de Maria Stuart a la

velocitat de la llum. Per enlluernar-nos amb la seva presència espectral.

Els muntatges de Wilson són precisos i els actors són una part més del tot. Podríem pensar que no els necessita, però no és així. “Com a director de teatre –afirma– no soc capaç de fer el que un actor sap fer. El director ha de conduir-lo cap a un lloc, però depèn d’ell que ho faci. És com tenir un fill: hi ha un moment en què l’has de deixar marxar”.

La poètica de l’espectacle, segons el director, sempre està en mans de l’espectador, a qui demana que vagi al teatre a “escoltar amb els ulls, veure amb les orelles i experimentar una obra com si estiguessin veient una posta de sol”. Preciós, oi? Doncs, tan bonic com *Mary said what she said*. ■

→ Teatre Lliure: Montjuïc. M: Poble-sec. Dg. 21 i dl. 22, 20.30 h. 30 €.

“Isabelle sap pensar de manera abstracta, cosa que molts actors no saben fer”

Més Grec a timeout.cat/grec2019

En Masse The Circa Ensemble

DIMARTS, 23 DE JULIOL – 20 h
DIMECRES, 24 DE JULIOL – 20 h

Una mostra electrizant i explosiva d'acrobàcia i música al voltant de *La consagració de la primavera* d'Stravinsky i el *Viatge d'hivern* i *El cant del cigne* de Schubert.

Entrades a partir de 20 euros
a www.palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

GRÈC

Espectacle presentat conjuntament
entre el Grec 2019 Festival de Barcelona
i el Palau de la Música Catalana

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT DE CULTURA

inaem

Teatre i dansa

PARLEM AMB...

Alessandro Sciarroni

EL COREÒGRAF ITALIÀ acaba de rebre el premi de la Biennal de Venècia davant l'estupefacció d'alguns. Ell es riu de tot plegat, però aquesta peça que du nom de pallaso, *Augusto*, sona com una broma i talla com un punyal.

quasi plorant. I a alguns se'ls encomana el riure.

Va ser fàcil?

Ens va costar quatre setmanes trobar la tècnica. Vam buscar una professora de ioga del riure.

Aquí desvincules riure i humor.

A la peça hi ha dues aproximacions al riure: la primera connecta amb la felicitat i el sentiment de comunitat. La segona té a veure amb una idea de Bergson per a qui el riure és una manera de corregir un comportament inapropiat, com quan algú va pel carrer i no s'adona que hi ha un forat i continua fins que hi cau, i riem.

Ioga del riure?

Ens calia aprendre a respirar sense deixar de riure, i a més aquest ioga que diu que riure és bo per a la salut i que generes endorfines, tant si el riure és sincer com forçat.

Acabes de rebre el premi a la trajectòria de la Biennal de Venècia.

Em sento molt honorat de rebre'l, encara que alguns crítics no hi estan gens d'acord. Es queixen que no tinc cap títol de ballarí. Però la dansa és molt més que el ballet o la dansa contemporània. La dansa és més gran i misteriosa que allò que veiem a l'escenari.

■ Bàrbara Raubert

→ Mercat de les Flors. Ds. 20 i dg. 21. 22 €.

"La dansa és més gran que allò que veiem a l'escenari"

ANDREA MACCHIA

Les feres de Shakespeare

DE QUÈ VA...

L'amansiment de la fúria de Shakespeare en clau feminista i musical.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Admirareu la versatilitat de Jordi Vidal.

→ Teatre Condal.

M: Paral·lel. Fins al 28 de juliol. 22-26 €.

UN PROJECTE AMB

L'amansiment de la fúria posa a prova tot el bo i no tan bo d'una companyia com Els Pirates, acostumats a posar-se a prova en produccions més modestes. Aquest salt no aconseguit del tot almenys referma una cosa que ja se sabia: són excel·lents intèrprets —aquí amb la col·laboració de Lloï Bertran—, sempre lliurats a la causa. Només cal seguir amb admiració l'exercici de fregolisme de Jordi Vidal. El nivell interpretatiu que exigeix una posada en escena que sembla més un Goldoni que un Shakespeare.

Menys aconseguida és la premissa de transformar la peça en un musical feminista. Les coreografies són bàsiques i les cançons no es fixen en el record. Però el més forçat és el gir dramàtic per convertir l'original —amb puntuals aportacions de *Nit de Reis* i *Somni d'una nit d'estiu*— en un al·legat feminista. De vegades apropiat-se del discurs del contrari funciona, però aquí aquest recurs no acaba de quallar i desemboca en un desenllaç desmanegat. I si ho mirem des de l'ambigüitat sexual, això ja formava part dels codis de l'alta societat elisabetiana. ■ Juan Carlos Olivares

Cançó per tornar a casa

DE QUÈ VA...

Tres actrius es retroben després de trenta anys sense veure's.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Les T de Teatre es llueixen com a intèrprets.

→ Sala Beckett.

M: Poblenou. Fins al 28 de juliol. 11-22 €.

LEST DE Teatre són un fet diferencial. Des de ja fa més de 29 anys han treballat amb creacions contemporànies escrites per autors i autores i, atenció, posant-se a les mans de directors o directores ben diferents. Vull dir que no s'han dedicat a buscar un títol engrescador ja escrit i posar-se a la feina, ben al contrari. Per 'tornar a casa' van contactar amb la uruguiana Denise Despeyroux, de qui recordem una interessant *La muerte es lo de menos* a la mateixa Sala Beckett.

L'obra planteja la reunió de tres actrius que no s'han vist des que fa 30 anys van assolir un gran èxit. Una d'elles truca a les altres arran de la mort de la mare i les cita en un petit poble amb el desig de tornar a fer teatre. Però no en faran. El text no desenvolupa cap personatge sinó que planteja situacions tot introduint un element fantasiós en un arquitecte motivacional que fa hipnosi. El to de comèdia s'imposa en una trista mirada sobre la solitud fins a un gir final que aporta un xic de drama. Un text més aviat intranscendent que serveix a les T de Teatre per lluir-se com a actrius.

■ Santi Fondevila

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

24 de juliol

JOE JACKSON

GREC 2019

30 de juliol

KEVIN JOHANSEN

GREC 2019

Del 18 al 22 de setembre

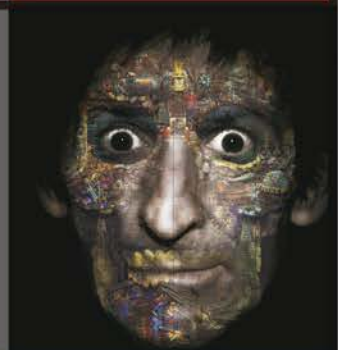
ELS REIS DE SHAKESPEARE ESCRUIEN EL DISCURS DE PHILLIPE THE SIXTH

LAMINIMAL

Del 10 al 20 d'octubre

ALBERT PLA

MIEDO

ESTRELLA
DAMM

el Periódico

Nivell Publicitari

ARCOIRIS

IN

BTM

VENDA D'ENTRADES

BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Salsa alternativa com abans

La cantant xilena establerta a Mèxic visita el Grec amb un disc d'intenses emocions llatines. Per Borja Duñó

DIU MON LAFERTE que ara tornarà el rock dels 90 i després la salsa dels 70. I és que *Norma* (2018), el treball més recent d'aquesta estrella xilena establerta a Mèxic, aborda gèneres llatins des d'un background que la connecta també amb el rock alternatiu.

Al talent ciclònic de Norma de Monserrat Bustamante Laferte li

hem de sumar en aquesta ocasió el d'Omar Rodríguez-López, de The Mars Volta i At the Drive-In. Malgrat que molts el vinculem amb el so hardcore d'aquests grups d'El Paso, Texas, Rodríguez va néixer a Puerto Rico i coneix perfectament la salsa. Seus són els arranjaments inspirats en la Fania que brillen en cançons de com *¿Por qué me fui a enamorar de ti?* Pura intensitat a ritme de tumbao i exercicis gimnàstics de percussió i vents-metall.

"Soc molt *old school*: vam gravar el disc en directe amb tota l'orquestra i en una sola presa", explica Laferte sobre la sessió als llegendaris estudis Capitol de Los Angeles, per on han passat Frank Sinatra, Nat King Cole, Ray Charles, The Beach Boys i Green Day. "Volia un disc que sonés vellet, que em portés a aquella

època", diu. Però el resultat va més enllà: "La gent no sap que l'Omar ha gravat discos de salsa, també amb el seu pare, que es dedica a cantar salsa; domina molt bé aquest llenguatge alhora que entén la música de forma molt més àmplia i al final sento que *Norma* és més que un disc de música caribenya, també és un disc de pop".

Amb una llarga carrera a les espatlles –va començar a cantar

pel seu compte als 13 anys–, va guanyar un Latin Grammy per *Amárrame*, cançó de *La trenza* (2017), el seu disc més celebrat fins al moment. Ara, amb el sisè treball publicat, ha volgut fer també una mica de teatre. "És molt humorístic, necessito aquest element teatral", explica. Hi ha, de fet, fins i tot humor negre, en un disc que parla de les diferents etapes d'una relació de parella. I a la portada, apareix

"No m'agrada que la música popular romàntica es tracti de forma despectiva"

ENS AGRADA

Els concerts on
has de fixar

MATTHEW HERBERT

Dins del Grec i també com a clausura del Sónar, Matthew Herbert ens porta la seva Brexit Big Band: història, cultura i reflexió política des de la música.
→ Teatre Grec. M: Poble Sec. Dg. 21, 22 h. 15-40 €.

CURTIS HARDING

Diuen que un concert de soul de Curtis Harding és el millor per curar les penes. Porta a l'Apolo *Face your fear* (2017).
→ La [2] de l'Apolo M: Paral·lel. Dt. 23, 21 h. 22-28 €.

SÍLVIA PÉREZ CRUZ & TOQUINHO

En un dels imperdibles del Grec, al duo format per Sílvia Pérez Cruz i Javier Colina s'afegeix Toquinho, llegenda de la bossa nova.
→ Teatre Grec. M: Poble Sec. Dc. 24, 22 h. 15-30 €.

AARON ABERNATHY

El cantant i teclista de Cleveland fa parada al Jamboree dins el Grec. Soul, jazz i funk d'alt nivell en la proximitat de la cava de la plaça Reial.
→ Jamboree. M: Plaça Reial. Fins al 20 de juliol, 20 i 22 h. 20 €.

DE QUÈ VA...

De música llatina amb esperit de rock'n'roll.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè Mon Laferte t'atrapi amb la seva intensitat.

→ Sala Barts.

M: Paral·lel. Dj. 18, 21 h.
28-35 €.

pelant una cebeta. Per què? "A Xile, s'anomena *música cebolla* la música que et fa plorar, com les cançons de Juan Gabriel, però jo vinc del barri i no m'ha agradat mai que la música popular

romàntica es tracti de forma despectiva: és una declaració de principis", diu. ■

Qui més toca?
timeout.cat/festivals

RAZZMATAZZ BARCELONA

DESTACATS DE L'ESTIU

Dissabte 27 juliol

LADYTRON

Dimarts 30 juliol *FUEGO LIVE!*

NISKA

Dissabte 3 agost

HAIKU HANDS

TOM TRAGO

Diumenge 4 agost *FUEGO LIVE!*

ALONZO

Dijous 8 agost *FUEGO LIVE!*

LACRIM

Dissabte 10 agost

HORSE MEAT DISCO

Divendres 16 agost

BOOKA SHADE

Dissabte 17 agost

SESSION VICTIM

Dilluns 19 agost *FUEGO LIVE!*

VEGEDREAM

Dijous 22 agost *FUEGO LIVE!*

NINHO

Divendres 23 agost

DANILEIGH

Dissabte 31 agost

TERRENCE DIXON

TICKETS:

SALARAZZMATAZZ.COM

TheProject⁺
LIVING LIVE MUSIC

de
cajón!
FESTIVAL FLAMENCO
DE BARCELONA

FARRUCOS Y FERNÁNDEZ

Navidad en familia

14 de desembre
Teatre Tívoli

24/10 **Rafel Riqueni**
Conservatori del Liceu

30/10 **Las Migas**
L'Auditori 2

20/12 **Estrella Morente**
Palau de la Música

Entrades a timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

Volt-Damm
BARCELONA
JAZZ
FESTIVAL
2019

Música

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

RICARDO RIOS / VISUAL ART

↑ La Banda Municipal a la plaça del Rei

El de la plaça del Rei és un dels concerts de la Banda més esperats de tot l'any. Tota una tradició. Aquest cop el dirigirà Juan Miguel Romero Llopis, i inclou peces de Verdi, Ponchielli i Borodin, entre d'altres.

→ Plaça del Rei. M: Jaume I. Dj. 18. 21 h. Gratis.

↑ The Circa Ensemble

El Palau acull aquesta proposta de circ contemporani: un espectacle suggeridor, amb moments poètics i explosius, i música en directe de Schubert, Stravinski i de la compositora contemporània Klara Lewis.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dt. 23 i dc. 24, 20 h. 20-30 €.

↑ Petra Müllejäns

La violinista alemanya és un dels noms de referència de la música barroca i ara, al Bachcelon, tindrem l'oportunitat d'escoltar-la, acompanyada al clavecí per Sabine Bauer, en un programa bachà.

→ Recinte Modernista de Sant Pau. M: Sant Pau | Dos de Maig. Ds. 20, 18 h. 12-40 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

Wineson

Urfabrique

Ju

Nyandú

Oques Grasses

S'acaba el Clotilde!

Aquesta setmana el Clotilde Fest, que ha tingut lloc al Jardí del Palau Robert des de finals de juny, arriba a la seva fi amb cinc grups que us faran ballar sense parar!

AQUESTA SETMANA TENIU l'última oportunitat per gaudir d'una de les cites més potents d'aquest estiu! El Clotilde Fest, el festival més jove de la ciutat, va néixer a finals de juny amb l'objectiu de portar a escena solistes i grups joves consagrats per tal que toquessin al costat de noves veus emergents. Al llarg d'aquestes setmanes hi han desfilat artistes com Pávla, Els Catarres i Itaca Band al costat de Kids from Mars i Suu, entre d'altres. I encara queden dues cites per gaudir-ne: aquests dijous i divendres. Us expliquem tot el que hi trobareu!

Ritmes indies i festius!

La setmana començarà amb Wineson, el nou projecte del cantant Lluís Wineson amb Guillem de Lleó, Javier Echávarri i John Sea Rizzo. Amb un so indie rock, les lletres parlen dels somnis i les frustracions. Dijous 18 també hi actuarà el grup de música festiva Oques

Grasses, que presentarà el nou disc *Fans del sol*, un dels més venuts i escoltats del territori aquestes últimes setmanes. Podeu aconseguir entrades gratis a través d'Europa FM.

Tres propostes en escena

Divendres 19 podreu veure en directe el pop impecable de Nyandú, banda d'Osona que porta el seu nou disc, *Fernando Rogelio Estévez*. També serà el torn de Ju, nom artístic de la cantant Judit Puigdomènech, que presentarà *Bandera blanca*. Amb una capacitat vocal impressionant i uns sons a cavall del pop, el reggae i el R&B, la seva música és vital i festiva. I també hi actuarà Urfabrique, format per Pau Mendieta i Javi Morales, un duo de pop electrònic amb tocs de house, soul i funk que reflexiona sobre qüestions de gènere i l'esclavitud de les societats hipercomunicades. Aconseguir les entrades a través del web d'iCat i no us perdeu l'última cita d'aquesta temporada amb el Clotilde Fest!

DE QUÈ VA...

Els dos últims concerts del Clotilde Fest d'aquesta temporada.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè descobrireu nous músics en dues cites gratuïtes al jardí del Palau Robert!

→ Palau Robert.
M: Diagonal. Dj. 18 i dv.
19. A partir de les 20 h.
Entrades gratuïtes prèvia
reserva. timeout.cat/clotildefest

Art

Els creadors en acció a
timeout.cat/
activitats-artistiques

MARIA DIAS

A la seva mida

Lara Fluxà projecta les seves criatures de vidre a l'entrada de ProjecteSD en el marc d'Art Nou. Per *Eugènia Sendra*

LES CREACIONS BIOMÒRFIQUES de vidre de Lara Fluxà són omnipresents –ara a Dilalica, ADN Platform– però fan especial impressió al passadís d'entrada de ProjecteSD; hi ha peces que reposen en pla i d'altres que afloren de la paret, totes com entitats vives, entre agressives i eròtiques. “El vidre és fràgil i estèticament bell, però genera una certa violència i incomoditat, ens hi apropem amb certs límits per experimentar-lo, i és que quan es trenca tot es paralitza”, raona l'artista mallorquina, que projecta en el material una por atàvica.

La intervenció a la galeria s'emmarca dins del cicle d'Art Nou, i és la continuïtat del projecte per a l'Espai 13 de la Fundació Miró. Llavors Fluxà va omplir les peces de verni, l'oli de motor usat; aquí evoluciona.

Tot i que el líquid segueix present en algunes escultures, l'artista sosté que el vidre “ha deixat de ser contenidor i ha pres tot el protagonisme” en peces que neixen d'un relat imaginari de Michael Lawton, d'on prové el nom de la instal·lació, *Delu*.

Fluxà també evoca les seves converses

amb el vidre, la importància de no estressar-lo, i l'aprenentatge amb Ferran Collado i Agustina Ros. “Ens estem coneixent i el vull cuidar [el vidre]; a més, el no dominar la tècnica em permet ser agosarada i imaginar formes temeràries: vull donar valor a aquesta inconsciència”. El foc, l'oxigen i el gas, els diferents elements que intervenen en l'acció de bufar vidre, diu que

encara la dominen. “Quin és el meu límit? La mesura i mida d'aquestes peces”. ■

DE QUÈ VA...

Petita mostra de la mallorquina en el marc d'Art Nou.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és un treball poètic que alhora genera tensió.

→ ProjecteSD. M: Pg. de Gràcia. Fins al 14 de setembre. Gratis.

Antoni Fabr s

DE QU  VA...

Es recupera de l'oblit l'obra d'un artista que en vida va gaudir d'un gran èxit internacional.

PER QU  HI HEU D'ANAR...

El muntatge  s exquisit i us submergir  en una pinacoteca atapeida del segle XIX.

→ MNAC. M: Espanya.
Fins al 29 de setembre.
4  .

EL MAIG DEL 1926, el crític Joaquim Folch i Torres dedicava una p gina de la *Gaset  de les Arts* a Antoni Fabr s (1854 - 1938) amb motiu del donatiu de gran part de l'obra del pintor al Museu de Barcelona. L'historiador escriu: "Ens arriba en Fabr s a Barcelona, a 72 anys, cobert de glòria i de prestigi, amb obres escampades per innombrables museus, amb dos Grans Premis d'Honor internacionals i amb més medalles de les que li cabrien al pit si fos capaç de penjar-se-les-hi". Fabr s va assolir en vida un gran èxit i sabem que la seva pintura va ser aclamada i lloada a les ciutats on va residir: de Barcelona a Roma, passant per Par s i Ciutat de Mèxic. El pas del temps va relegar el seu treball a l'ostracisme i la historiografia li va endossar l'etiqueta d'orientalista sense aprofundir en la resta de temàtiques que va conrear. Ara, el MNAC treu a la llum el seu llegat; la mostra, muntada de manera brillant com un saló d'art atapeit de quadres, presenta obres i documents que fixen els passos d'un creador vers til, mestre, entre d'altres, de Diego Rivera. ■ Aina Mercader

UN LLADRE (1883). MUSEO NACIONAL DEL PRADO, MADRID

EXPO DE LA SETMANA

CHRISTIAN MARCLAY. COMPOSICIONS

**EXPOSICIÓ
DEL 12 D'ABRIL
AL 24 DE SETEMBRE
DE 2019**

#CHRISTIANMARCLAY

**MAC
BA**

Christian Marclay, *Sound Cluster* (detail), 2017. Christian Marclay. Foto: Wim Cuijpe (Olie Hammick)

1

Tres plans per a aquest juliol

Ompliu el vostre estiu de moda, activitats familiars, tastos de cervesa, gastronomia i música. Tant a Barcelona com a fora!

ESTEM SEGURS QUE teniu l'agost ben marcat amb els vostres dies de vacances. Però el juliol és aquell mes entre el principi de l'estiu i el final de les vacances que sempre queda oblidat en les nostres agendes. Doncs no! En les pròximes setmanes es fan un munt d'activitats ben divertides i és per això que us presentem tres plans en col·laboració amb Moritz, un a la ciutat i dos a fora, perquè aprofiteu tots els dies de l'estiu al màxim. Són a

Santa Cristina d'Aro, al Lluçanès i a la Fàbrica Moritz. No us ho acabareu!

La Santa a Santa Cristina d'Aro

Al Santa Cristina Horse Club trobareu un espai en forma de bosc encantat on tant grans com petits podreu gaudir d'un autèntic oasi: des de tallers i espectacles infantils, gastronomia i còctels de qualitat fins a més de 200 expositors per tafanejar les últimes tendències artesanals. També

hi haurà un munt d'actuacions en directe i DJs que us faran ballar per tot el recinte fins a la una de la matinada. A més, el 19 de juliol serà el tret de sortida d'aquestes setmanes i setmanes de màgia i és per això que La Santa ha preparat un inici de temporada ben especial: un concert inaugural i gratuït del duo pop Ella Baila Sola.

Si no hi podeu anar el primer dia, no patiu, perquè al llarg dels dies hi trobareu un munt de concerts més com els Buhos

3

4

La Santa Market (1 i 4), Will & The People (2), Enric Montefusco (3) i la Fàbrica Moritz Barcelona (5)

SILVIA POCH

Activitats per a tots els públics per gaudir del mes de forma ben diferent!

(29 de juliol) o Maruja Limón (9 d'agost). I com que els vespres d'estiu no serien res sense una Moritz ben fresca i gastronomia exquisida, podreu assaborir per tot el recinte tant cuina d'aquí com cuina d'altres països. Us falten raons per passar-vos-hi?
→ Santa Cristina Horse Club, Santa Cristina d'Aro. Del 19 de juliol al 25 d'agost. lasantamarket.com

Festival Cantilafont al Lluçanès

Si sumem música en directe d'artistes consolidats i emergents, un espai natural com cap altre i una cuina de proximitat, el resultat és ni més ni menys que el Festival Cantilafont. Amb l'objectiu de descentralitzar la cultura de les grans ciutats i en col·laboració amb Moritz, el festival va néixer fa sis anys en un format itinerant i, després de passar per diversos punts del territori català, aquest estiu celebrarà la seva setena edició a Oristà. El seu cartell no és un cartell qualsevol: hi trobareu fins a deu artistes que us sorprendran i us faran cantar i ballar. Enric Montefusco serà un dels músics que pujarà a l'escenari per presentar el seu últim treball, *Diagonal* (2019); una de les altres cantants que hi trobareu és Lauren Nine, que, a més de tenir una veu privilegiada, també és compositora i saxofonista i en les seves actuacions en directe transmet sobretot energia. El festival també aposta pel circ i les posades en escena úniques:

Amer i Àfrica Circ Cia són la primera companyia confirmada d'enguany i, entre 250 kg de palla i 125 kg de massa humana, us portaran moviments impossibles, equilibris, humor i una al·legoria de les parets mentals que ens empresonen. A més, el Cantilafont també té com a objectiu visibilitzar i donar suport a la cuina local, i és per això que hi podreu assaborir les ofertes de sis restaurants de la zona.
→ Oristà, Lluçanès. 20 de juliol. 20 €. cantilafont.cat

La Màster Tast a la Fàbrica Moritz

Heu anat moltíssimes vegades a la Fàbrica Moritz, però... alguna vegada us heu preguntat què s'amaga darrere les parets on preneu una cervesa amb els amics? Si és així, ara és el moment de resoldre aquesta pregunta: la Fàbrica Moritz té preparades les sessions de La Màster Tast, una experiència única per a curiosos i curioses que inclou una visita guiada per les instal·lacions i un tast de cinc varietats de Moritz fresca sense pasteuritzar de la mà d'un expert cerveser que us ho explicarà tot! Descobriu de ben a prop els més de 160 anys d'història de la cervesa barcelonina per excel·lència i observeu com és el dia a dia de la seva elaboració. A més, en acabar rebreu una caixa amb moltes sorpreses, no us expliquem res més!

→ Fàbrica Moritz Barcelona. Dc. de juliol a les 19 h; dv., 19 h; ds., 11, 13 i 18.30 h; dg., 12 h. 20 €. moritz.com

5

Menjar

FOTOS: MARIA DIAS

Agafeu tanda ja!

La Tanda, un restaurant popular modern, posa alegria a Pere IV. Per Ricard Martín

A VEGADES LES coses són el que semblen. I ja són prou bones per no haver de necessitar més coartades o disfresses conceptuals. Aquest és el cas de La Tanda, un curós bar-restaurant obert a Pere IV, d'antiga cicatriu urbana a carrer transitable i comestible. Vaig entrar-hi aixafat per la canícula, i vaig tornar a les tres dimensions amb una fabulosa ensaladilla amb gambes

fresques (8 euros, patata al dente, maionesa acabada de fer) i uns macarrons amb cua de bou (8 euros), la pasta com a complement d'un guisat esfilagarsat sense feina, per sucari-hi pa, excel·lent.

Motivat pel tríptic qualitat-preu-imaginació, vaig tornar a agafar La Tanda havent quedat amb en Llorenç Roca, el propietari, i en Miquel Carrasco, el cuiner (ex-Alkimia). "Ens agrada la filosofia dels restaurants antics, sobretot la tipologia de restaurant tradicional de Barcelona, sense cap pretensió i on no et sentis enganyat", explica Roca. Carrasco afegeix que "ara mateix estem buscant l'essència de la cuina catalana, pocs ingredients i molta cura". La cuina catalana en essència, que no pas en rèplica literal: la carta és breu i amb escapades aventureres -lletons amb tàperes i parmentier!- i

sobretot amb petites voltes de rosca molt estimulants. Com, per exemple, unes sardines fumades amb pernil i figues, o uns clatells de lluç arrebossats i per dins pur pil-pil (9,5 euros), brutals, llaminadura per a adults.

Lloc de carta curta i pissarra atapeïda, val la pena ulla els plats del dia, on trobareu

sofregits i platillo visceral: arròs amb parpatana -sucosa sotagalta de la tonyina-, espardenyes amb cigrons o capipota són reclams poderosos. La Tanda ara són poquets -dos a cuina, a sala l'efectiu i cordial servei de la Lily- però es mastega el potencial d'un local petit que no es tira a la brava ni tartaritzat ni cevicheja. "Poques coses ben fetes i amb carinyo. No em tanco a fer res, i el que vingui, vindrà", diu el xef.

Bon fil musical: Roca era bateria del clàssic grup de punk-pop Suzy & Los Quattro. ■

DE QUÈ VA...

Un restaurant de cuina catalana amb esperit jove.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per elaboracions molt ben equilibrades entre la tradició i la imaginació.

→ La Tanda. Pere IV, 210. M. Poblenou. T. 93 534 32 63. 20-30 €.

NO T'HO PERDIS

Aprèn 'japoperuà'!

LA CUINA NIKKEI —la que es va desenvolupar al Perú per l'encreuament de la gastronomia autòctona i la dels immigrants japonesos— és d'una complexitat subtil, i cal més que un tutorial de YouTube per atrevir-s'hi. I això precisament és el que us oferim Time Out i el restaurant Nikkei 103: un taller-sopar de cuina participativa on els comensals aprendreu a cuinar els plats més característics de la gastronomia nikkei; el xef Gustavo Sugay us guiarà en l'elaboració de quatre receptes fredes que ja són patrimoni de la humanitat: un ceviche nikkei, un uramaki anticuchero —un rolli californià

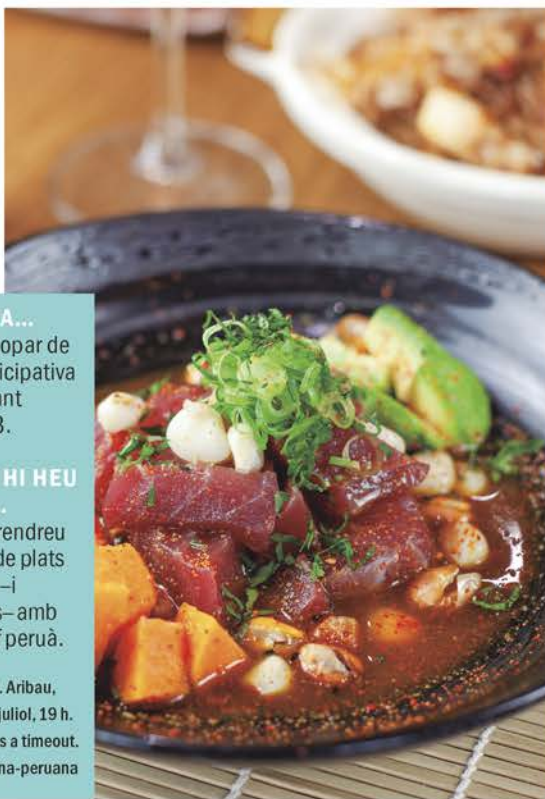
DE QUÈ VA...

Un taller-sopar de cuina participativa al restaurant Nikkei 103.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè aprendreu les bases de plats universals —i complexos— amb un gran xef peruà.

→ Nikkei 103. Aribau, 33. Dt. 30 de juliol, 19 h. 60 €. Reserves a timeout.cat/taller-cuina-peruana

amb corball, llagostí amb panko i maionesa anticuchera—, un tiradito d'ají amarillo i un nigiri de corball cevichero, banyat en *leche de tigre*. I encara que sembli obvi, la gràcia és la immersió en el fet *japoperuà*: si el restaurant germà Ceviche 103 es basa en el ceviche i el Perú tradicional calent, al Nikkei 103 hi predomina el fet japonès. Així, a més de poder endrapar el resultat final de la master class, els participants aprendreu a apreciar i administrar la finesa dels cítrics i la força dels ajís en els diferents talls de peix i marisc. No us amoïneu, que l'activitat estarà ben dirigida i serà distesa i de lúdic assemblatge: tot just entreu us convidaran a una cervesa Cusqueña. L'activitat dura dues hores i tindrà lloc el dimarts 30 de juliol, dos dies després del Dia de la Pàtria del Perú. I, de premi, tindreu un descompte en un àpat per a dues persones el dia que més us vingui de gust. Afanyeu-vos a reservar la vostra plaça, perquè només n'hi ha vint! ■

ON TROBO LA MEVA REVISTA TIME OUT?

Descobreix els més de 150 punts a Barcelona

Entra a surtalcarrer.timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

RAVAL BRUNCH

25 !!! EUROS

DOMINGOS 12:00-16:00H

¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS. 360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel. 93 320 14 90.
barceloraval.com

AFTERSUN

TODAS LAS TARDES A PARTIR DE LAS 17H.
VIVE LA EXPERIENCIA
MÁS MÁGICA DE LA COSTA BRAVA.

GASTRO, AMBIENT MUSIC & COCKTAILS

Carretera de Sant Pol, 633, 17220 Sant Feliu de Guíxols, Girona
#alabrigaseaclub • www.alabrigaseaclub.es
para más información síguenos: **@alabrigaseaclub**
Entrada libre

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

La Mari Ollero

→ Calàbria, 5. M: Poble Sec.
De dt. a dg. d'11 a 22 h.

UN MES DE vida i ja ha sabut fer-se un lloc a la concorreguda quadrícula de Sant Antoni. El Raül Ferrera, propietari i ideòleg del projecte, ha imaginat una vermuteria-bar-tasca-digueu-li com vulgueu, on Còrdova i Barcelona se solapen com un eclipsi. La Mari Ollero era la mare del Raül, una cordovesa que va emigrar a Barcelona de ben petita, i ha esdevingut la inspiració d'aquest punt de trobada entre Catalunya i Andalusia.

DE QUÈ VA...

Una nova vermuteria que obre tot el dia i on conflueixen la cultura catalana i cordovesa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Vermuts, finos, vins, caves i canyes que poden anar amb excel·lents tapes cordoveses.

La Mari Ollero aprofita bé l'espai que abans ocupava un tuguri anomenat La Roneria. Té una bodega petita, amb una interessant selecció de blancs i negres. També hi ha un apartat amb una tria del Raül, amb vins d'alta volada i ampelles amb excedents de personalitat. Si teniu el dia tonto, fiqueu el nas a l'apartat de caves i escumosos. I si voleu anar més enllà del vermut

de la casa (Espinaler), podeu tastar el Lustau rosat o embriagar-vos amb un fino Eléctrico. La Mari Ollero obre tot el dia i tempta el bevedor amb un petit i deliciós catàleg de tapes, obra d'Albert Barbena (ex Bodega 1900). No us perdeu la secció dedicada a Còrdova. *Cabrillas* (cargols), cua de bou (colossal), salmorejo, formatges, embotits i el que calgui. ■ *Òscar Broc*

BRINDIS PERA DOS

Bobby Gin

L'ALBERT PIZARRO és el cocteler en cap del Bobby Gin (Francisco Giner, 47), campió del món de cocteleria el 2011. Que no us enganyi l'aparent simplicitat d'un bon gintònic.

Quin és el vostre fort?

Intentem aportar coneixement. La gent està un xic desconcertada per tota la varietat de marques de ginebra. I ens agrada que el client, a més de gaudir, adquireixi un cert coneixement vinculat al producte. Cap aquí enfoquem una carta molt gràfica, i el tracte amb el client com a gran valor.

El bartender: mixòleg o psicòleg?

Em desmarco del tòpic del cocteler psicòleg. Un psicòleg t'escolta i et dona pautes per millorar. El bartender escolta, però no hauria d'influir en cap altra cosa que no sigui el que està passant a la barra. Barrejar teràpia i alcohol, mala idea.

Segur que tens moltes anècdotes.

Desagradables, però també de maques. Com estar treballant a Taiwan i per casualitat entra un client del teu barri i et demana la mateixa copa, però a milers de quilòmetres. ■ *Ricard Martín*

Compra-la a
timeout.cat/box.
La pots recollir a
Pangea The Travel Store (Rambla Catalunya, 23).

MÀRIA DÍAS

Mèxic a BCN

Viatjar fins a l'altra banda de l'oceà des del vostre barri és possible! Us presentem sis restaurants perquè descobriu la cultura mexicana a través dels vostres paladars

Chilangos

En aquest espai, d'un ambient festiu que mai s'atura, trobareu una gran quantitat de tacos elaborats amb receptes tradicionals i amb tocs de modernitat. No hi falten els clàssics com el taco *suadero* o les *carnitas*. Us sentireu com a la Ciutat de Mèxic. A la barra, sempre oberta, trobareu més de 30 tequiles i mescals, i fins a disset cerveses mexicanes. I no us en aneu sense tastar les postres, ben casolanes!

→ Nou de la Rambla, 95. M: Paral·lel.

T. 93 833 73 16.

chilangostaqueriabarcelona.com

Taco Alto

Tenen quatre locals repartits per tota la ciutat i en tots ells ofereixen autèntic menjar mexicà cuinat a foc lent. Destaquen, sobretot, per la seva carta centrada en els tacos (en trobareu de tota mena) i les seves cinc salses amb què acompanyar-los. A més, també podreu assaborir, entre d'altres, begudes com la *Michelada* i fins a cinc margaritas, cadascuna d'un sabor diferent.

→ tacoalto.es

La Güerita Mexicana

Tacos al pastor, carn de porc i d'alta qualitat, marinada durant hores, coronada per una pinya i rostida lentament mentre gira. Sens dubte, l'especialitat de la casa. En aquest espai tan colorit trobareu plats d'opcions veganes i delicioses proposades com la Costra de Pastor (a la foto). Què us sembla una *michelada* casolana? I unes postres amb petits trets mexicans?

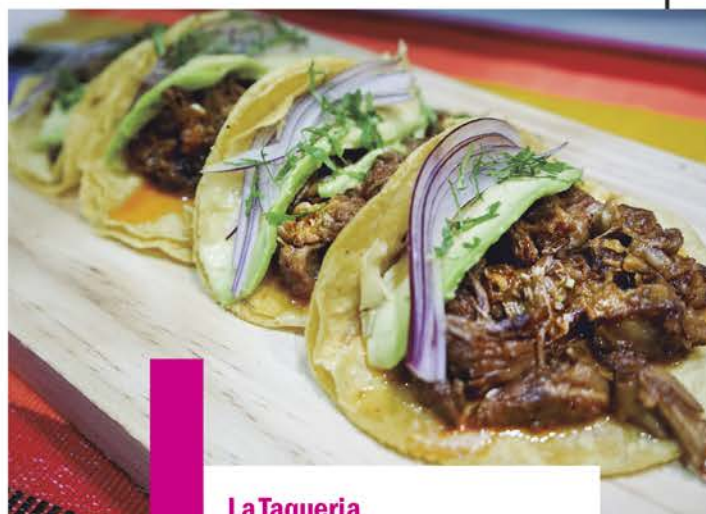
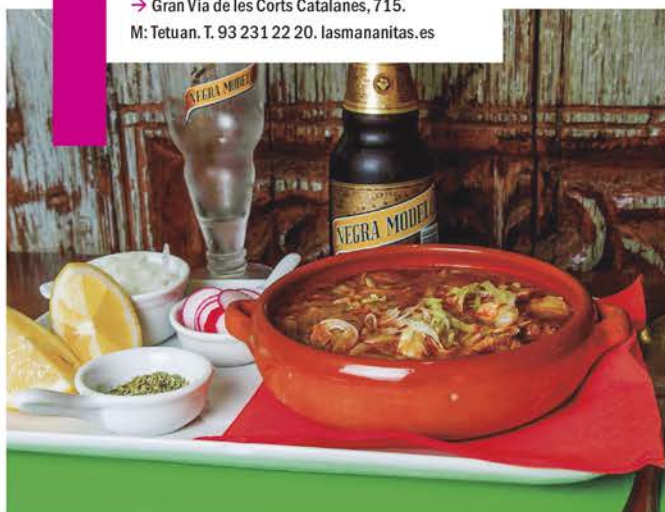
→ Manso, 53. M: Sant Antoni. T. 931 52 49 02. lagueritamexicana.com

Mañanitas Tex-Mex

Si no sou gaire fans del picant, però no us voleu perdre les delícies de la cuina mexicana, aquest restaurant petit i familiar és el lloc que busqueu. Podreu regular el picant dels vostres plats i assaborir receptes casolanes elaborades amb ingredients 100% naturals. A més de tacos, tenen molts altres plats mexicans i també hi podreu tastar margaritas, tequiles, cerveses mexicanes i *chupitos*!

→ Gran Via de les Corts Catalanes, 715.

M: Tetuan. T. 93 231 22 20. lasmananitas.es

La Taqueria

Aquest restaurant que compta amb un local al Poblenou i dos a Sagrada Família no només destaca pels tacos i el guacamole. Com tot mexicà sap, la salsa és molt important i és per això que en tenen de tota mena. Trobareu des de la verda, per als tímids, i la vermella, per als curiosos, fins a la *macha*, per als experts, i la d'*habanero*, per als més atrevits. Penseu en quina acompanyareu els vostres plats!

→ Passatge de la Font, 5. M: Sagrada Família. T. 93 126 13 59.

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botgues

ENS INSPIRA

L'agulla en dansa

Amb Sutení, Laia Molina reprèn la seva passió pels barrets d'alta costura.

Per Laia Beltran

LA LAIA MOLINA porta la música a la sang, fins al punt que no pot escoltar-ne quan treballa. "Em disperso", confessa. Entre els seus dits les agulles tampoc cusen: ballen. Perquè si una altra cosa l'apassiona és la dansa. "Jo volia ser actriu de teatre musical", sospira. La Laia amb ànima d'artista convivia amb la Laia que de petita ja cosia amb les àvies. I gaudia tant d'aquest treball minuciós que va formar-se en moda a Barcelona i a Londres. "A la Central Saint Martins també vaig estudiar il·lustració, joieria i barreteria", precisa. Les voltes de la vida la van portar per mil camins: des d'obrir un *atelier* al Poble Espanyol a treballar en el vestuari del Cirque du Soleil. "De totes les experiències n'aprens", recorda. Però el seu somni més íntim tenia forma, color i ritme, per això l'ha canalitzat en la barreteria artesanal. "Faig alta costura en miniatura", diu qui treballa amb plomes, flors de seda, pell i teixits exquisits. Aquest és el camí que ara reprèn amb Sutení, un nom robat d'un pas de ballet. Potser perquè al voltant de la Laia tot es mou amb equilibri i bellesa. Com els seus propis barrets. ■

MARIA DÍAS

ROBA

Caça tresors com el vestit negre que va comprar a la platja de l'Ametlla de Mar.

ACCESSORIS

Li agraden vintage: el rellotge Rotary el va trobar a Portobello.

CALÇAT

A l'estiu, sempre porta sandàlies de pell artesanes.

→ suteni.es

'Terra d'ocells'

Aquest és el nom de l'exposició que fusiona sis barrets de Laia Molina amb sis agulles del joier Joan Rovira. Senzillament espectacular.

→ Cotoners, 10. M: Jaume I.
Fins al 21 de juliol.

Oh, London!

A l'exposició de la London Hat Week 2018 li van seleccionar aquest adorn de cap inspirat en una foto antiga feta pel seu avi. Dels barreters britànics admira Stephen Jones i Jane Taylor.

Fem un teatre?

És una espectadora assídua de teatre musical: fa poc va veure la reposició de *Rent* i compta les hores per veure al Grec la versió de *La tienda de los horrores* de Manu Guix i Àngel Llàcer.

BOTIGA DE LA SETMANA

Hey Shop

HEY SÓN COLORS, formes i disseny gràfic, tres elements que es materialitzen en la seva primera botiga física. Verónica Fuerte volia un espai per explicar la filosofia de l'estudi creat el 2007 i donar veu i projecció a marques locals i "havia de ser al Raval", raona, pel trànsit de locals i estrangers i pel veïnatge d'amics com Laser i Nuovum i els diferents espais culturals. El reclam són els pòsters impresos en *giclée* (entre els best-sellers, el del sol ixent) i a banda es presenten les col·laboracions amb la firma de catifes Hidraulik i les joguines de Pap Yay, més les incursions de Hey en el tèxtil i mobles com els dels valencians Missana. La botiga és l'extensió de l'estudi del Poblenou, per això la cafeteria (La Marzocco i cafè d'especialitat dels madrilenys Hola), la taula de treball presidint l'espai i la col·lecció de llibres de disseny descatalogats per explorar aquest univers sota l'atenta mirada de Julio Iglesias a la coberta de Hey.

■ Eugènia Sendra

DE QUÈ VA...

L'estudi de disseny Hey obre una finestra al Raval.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Han creat un parell d'obres d'edició limitada que només venen a la botiga.

→ Doctor Dou, 4 (Raval).
M: Catalunya. @heyshop

L'APARADOR

Amb aquestes ulleres de sol sempre veureu 'la vie en rose'. Per *Laia Beltran*

↑ Ànima italiana

Així respira l'edició d'aniversari de Dsquared2: amb elegància, contundència i un disseny unisex que aposta per l'estil papallona i les lents roses (195,35 euros).

→ opticauniversitaria.es

↑ Mirada lleugera

Aquestes ulleres unisex de Project Lobster –també les trobareu a la *pop-up* de La Roca Village– enamoren amb un rosa subtil com el de la muntura metàl·lica (78 euros).

→ projectlobster.com

↑ Sense complexos

En aquest nou disseny de Kaleos el rosa fúcia pinta la muntura i es reflecteix als vidres. Una aposta refrescant i divertida per als dies d'estiu (170 euros).

→ kaleoscollection.com

Per a dies de sol timeout.cat/botigues-ulleres

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Puerto Rico, mami

Mentre fem temps per veure Bad Bunny al Sónar, visitem casa seva en quatre passos, com si balléssim una 'trapchata'

1 Viejo San Juan i els colors

El porto-riqueny Daddy Yankee i Luis Fonsi no només van rebentar les llistes mundials amb *Despacito*; també van incidir –segons France Press– en el turisme a San Juan, capital del país, on van gravar el videoclip del *hit*. Qui també va passejar-s'hi amb una càmera i acompanyat de Jimmy Fallon és Bad Bunny. San Juan són llambordes, colors pastel, història i moltíssima música. Pinya colada a l'ombra, *tembleques* –flams– de coco i com diu la cançó, *arroz con habichuelas*. Hi queda el record de Juan Ramón Jiménez i de Pau Casals (de mare nascuda a Puerto Rico), que s'hi van exiliar i hi van morir.

2 Vieques i la llum

Deu quilòmetres al nord-oest de l'arxipèlag hi ha l'illa de Vieques,

coneguda sobretot per la seva badia luminescent, de les més grans i ben protegides del món. Traducció: a Vieques hi ha una concentració molt alta de *Pyrodinium bahamense*, un organisme que, amb la foscor de la nit (millor amb poca lluna!) i en contacte amb l'aigua, brilla com si el mar fos ple d'estrelles líquides.

3 El Yunque i la natura

A l'est de Puerto Rico, a uns 50 quilòmetres de San Juan, hi ha aquest bosc semitropical de 113 quilòmetres quadrats, que és dels punts amb més pluja del món. La humitat del lloc fa que hi hagi prop de 150 varietats de fàlgueres i amb una mica de sort hi trobareu coquis, les petites granotes autòctones de Puerto Rico, que són també el símbol del país. Entrar al parc sense guia és

gratis i hi ha una pila de camins de diferents nivells i cascades ben indicades per fer ruta pel vostre compte.

4 Mayagüez i l'oest

Tota illa té una part que els turistes amb menys temps no visiten. A Puerto Rico és l'oest. Com que el transport interurbà no és gaire freqüent, la millor opció és llogar un cotxe (són menys de 200 quilòmetres) i creuar l'arxipèlag. Podeu passar per Ponce, ciutat portuària i colonial que té el sobrenom de la *perla del sud*, per la comunitat de pescadors de La Parguera –al sud-oest– i per Playa María, la destinació preferida de la gent que fa surf. ■

Més aventures a timeout.cat/viatges

DARNIUS

Si oblidem la història,
es tornarà a repetir.
Al bosc i en zones
properes, recorda-ho:
no hi llencis burilles
ni deixalles, no hi
encenguis coets,
no hi deixis restes de
treballs forestals i
no hi facis barbacoes.

#ElFocNoSoblida

**Contra els
incendis forestals,**
cap foguera,
cap cigarreta,
cap descuit.

Diputació
Barcelona

#DibaOberta

Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

COLÒMBIA

El secret dels mil verds

TENIM UN VIATGE PER EXPLICAR-TE

Els nostres assessors han recorregut el món a la recerca de racons secrets, per dissenyar-te itineraris únics on els nostres hotels també formen part de l'experiència. Perquè a PANGEA som experts en viatgers!

10 dies
de sabrosura
per **365€/mes***

VINE A LA BOTIGA DE VIATGES MÉS GRAN DEL MÓN

Rambla de Catalunya, 23. BARCELONA - 930 185 123
www.pangea.es

*Preu per persona, finançat en 6 mesos sense interessos, condicionat a l'aprovació per part de l'entitat financera. Consulta condicions.

PANGEA
THE TRAVEL STORE